

NOVA ГАЗЕТА

20(328) Травень 21, 2015, Нью-Йорк

№20 (328), May 21, 2015, New York

ЗА КИЇВСЬКИМ ЧАСОМ

**РОСІЮ СПІЙМАЛИ НА ГАРЯЧОМУ -
ВОНА ЗАМІТАЄ СЛІДИ**

СТОР. 5

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

**ЮЛІЯ ТИМОШЕНКО: «ФІРТАШ
ЗБРЕХАВ ПІД ПРИСЯГОЮ»**

СТОР. 6-7

УКРАЇНА-ООН

**29 РОКІВ ПІСЛЯ ЧОРНОБИЛЯ:
ЩО ЗМІНИЛОСЯ?**

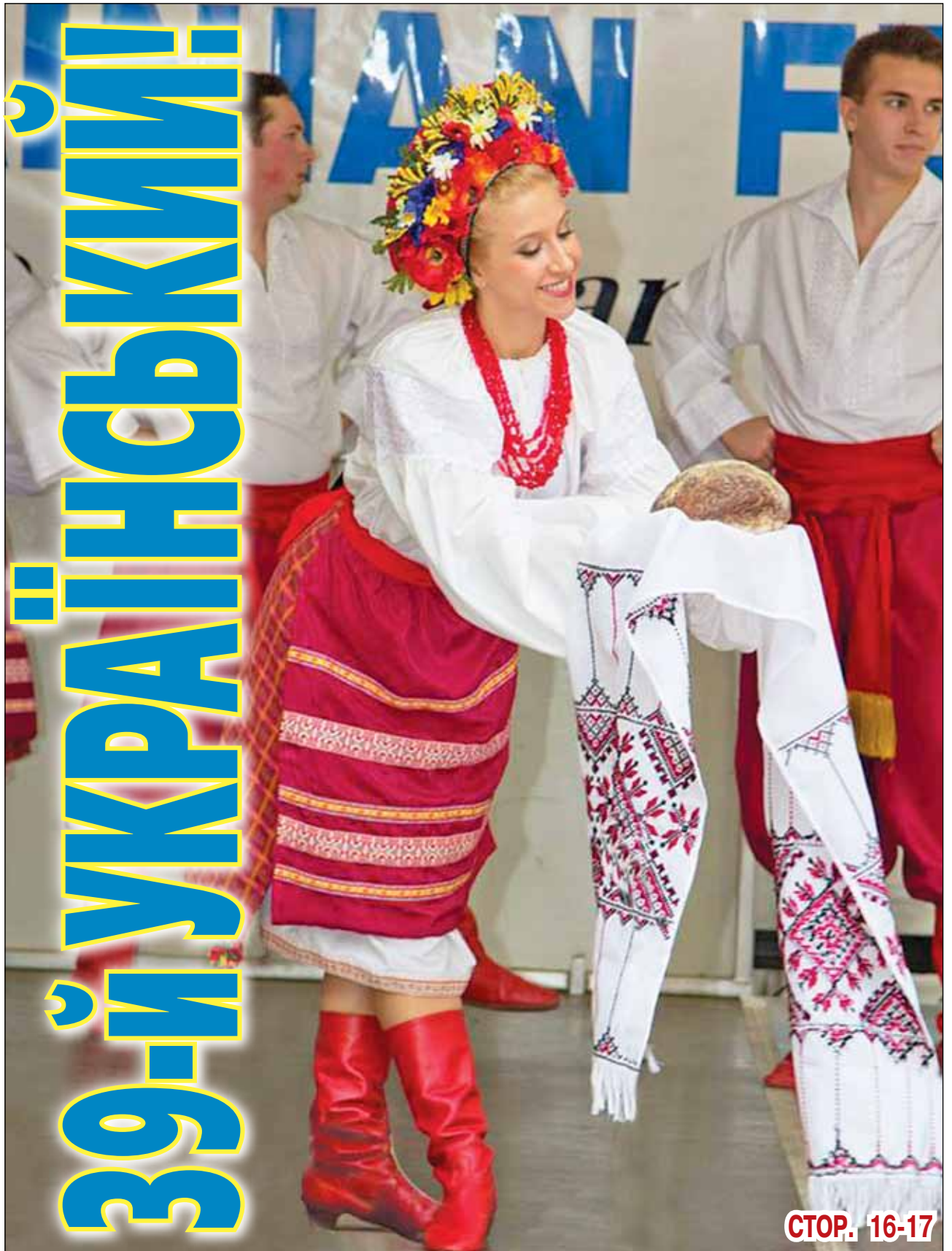
СТОР. 10

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

**БАГАТІ, ЗНАМЕНІТІ, ДОБРОЧИННІ:
ДЕКАЛОГ ВІД КАРНЕГІ**

СТОР. 20-21

39-й УКРАЇНСЬКИЙ

СТОР. 16-17

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

і «БАНДУРА ДАУНТАУН» ЗАПРОШУЮТЬ

17 MEN - UNITED BY MUSIC AND DESTINY

НА ПРЕМ'ЄРУ В НЬЮ-ЙОРКУ

Music of Survival

ПОКАЗ
ФІЛЬМУ

ЮЛЯН КИТАСТИЙ
гратиме на бандурі

THE STORY OF THE UKRAINIAN BANDURIST CHORUS

СУБОТА 6 ЧЕРВНЯ 2015 р. (6 і 8 год. веч.)

Співспонсор Федеральна Кредитова Кооператива Самопоміч Нью Йорк

The Ukrainian Museum's film series and traditional arts programs are supported, in part, by public funds from the New York City Department of Cultural Affairs in partnership with the City Council.

LIVING STRINGS PRODUCTIONS PRESENTS MUSIC OF SURVIVAL NARRATED BY COLM FEORE
WITH THE MUSIC OF JULIAN KYTASTY VICTOR MISHALOW VOLODYMYR VOYT JR. KOSTYANTYN CHEREMSKY AND THE UKRAINIAN BANDURIST CHORUS
EDITED BY JAMES HO LIM DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY MICHAEL ELLIS WRITTEN BY KEN CHOWDER ALLEN ABEL STORY BY OREST SUSHKO PRODUCED AND DIRECTED BY OREST SUSHKO
PRINCIPAL SPONSORS - THE TEMERTY FAMILY, UKRAINIAN CANADIAN FOUNDATION OF TARAS SHEVCHENKO, ZENON DOZIA & VIKTORIA KRISLATY, BORIS HORODYNSKY & FAMILY, GEORGE H AND ZENOWIA JURKIW, THE HONOURABLE JOHN YAREMKO, BA, QC, LL.B., SELF RELIANCE NEW YORK FEDERAL CREDIT UNION, UKRAINIAN CREDIT UNION TORONTO, SELFRELANCE UKRAINIAN AMERICAN FEDERAL CREDIT UNION FOUNDATION CHICAGO, CLEVELAND SELFRELANCE FEDERAL CREDIT UNION

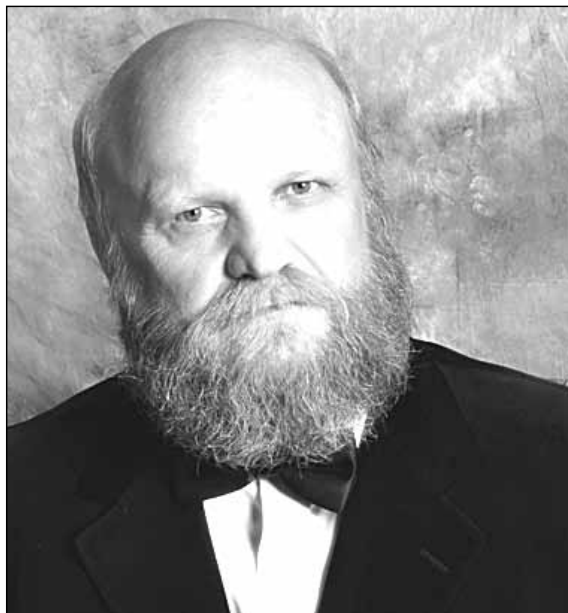
ДВА ПОКАЗИ

о год. 6 веч.: 15 дол. (12 дол. для членів)

о год. 8 веч.: 20 дол. (18 дол. для членів), включно з перекусом

Замовляйте квитки заздалегідь: www.ukrainianmuseum.org. Обмежені місця!

The Ukrainian Museum, 222 East 6th Street, btw 2nd and 3rd Avenues, New York City
212-228-0110 • www.ukrainianmuseum.org

65 рядків від редактора Доброго дня, шановні читачі!

З усіх новин з України мене найбільше обурюють повідомлення про розвінчання чергового корупціонера. Зовсім недавно міністр внутрішніх справ України А.Аваков відправив у відставку свого заступника Чеботаря, а нині те саме зробив з головним українським даїшником Єришовим. З'ясувалося, що цей бюстистель порядку на українських шляхах жив так, неначе його платня становила не 300 доларів на місяць, а принаймні кілька мільйонів. Його доньки купалися в розкоші, роз'їжджаючи на дорогих іномарках, відпочиваючи (невідомо, правда, від яких-таких трудів) на найдорожчих курортах світу, знімаючи номери в п'ятизіркових готелях європейських столиць, одна ніч в яких коштує тисячі доларів. Зможний тато дарував своїм донькам супердорогі авто, давав астрономічні суми на зарубіжні поїздки, та й сам жив не в двокімнатній квартирі, а в палаці, маючи нерухомість і рахунки за кордоном.

І все це відбувалося в країні, яка перебуває на межі фінансового краху, керівники якої не гребують відверто клянчити гроші на Заході та Сході. Був просто приголомшеним, коли міністр фінансів України Наталя Ярьська, перебуваючи з робочим візитом у Вашингтоні, сказала там буквально так: «Якщо не даєте нам зброї, то дайте гроші».

Виховані західні політики соромляться запитати у відповідь на таку зухвалість: «А чому ви не повернете в державну скарбницю награване олігархами? Чому у вас чиновники, місячна платня яких становить 300 доларів на місяць, живуть так, як на Заході мільярдери? Чому й досі не проведено жодного гучного судового процесу, аби покарати тих, хто розграбував Україну?» Натомість, ввічливо посміхаються й обіцяють виділити для порятунку України чергові мільярди.

Усі ці чеботарі та єришови – це лише видима частина айсбергу корупції, яка в'їлася в усі пори українського суспільства. Ще більше крадуть люди, наближені до перших осіб держави. Знайомий журналіст розповідав, як він разом з чиновниками Кабінету Міністрів України летів у відрядження до Парижу. Наївний, він поцікавився в одного з них, в якому готелі той зупинятиметься. І чиновник, посміхнувшись, відповів: «Та в мене в Парижі є власне помешкання. Ще п'ять років тому купив». Тоді цей журналіст почав приставати з аналогічними запитаннями до всіх інших членів української делегації й з'ясувалося, що всі вони давно мають помешкання в самому центрі Парижа, а тому послуг жодних готелів не потребують. Ще більший шок справили на мене відвідини Карлових Вар – знаменитого чеського курорту. Там я на власні очі переконався, куди йдуть награвані в українського народу гроші. Бо найпрозкішіші вілли там поскуповували російські й українські казнокради.

Українське суспільство неадекватно так активно підтримало Революцію Гідності, бо думало, що перемога в ній покладе край небаченню ще в історії розкраданню власної держави. І сподівалося, що новий Президент наведе порядок і припинить нарешті страхотливий розгул корупції, крадіяства й хабарництва. Але забуло при цьому давню українську притовідку: «Ворон ворону око не виклює». Олігарх-президент навряд чи влаштовуватиме показові суди й націоналізуватиме награване. Бо тоді доведеться віддати народу й своє, власне, також награване. А тому час від часу як цупів-відбувайлів звільнятимуть з посад чеботарів і єришових, але саму систему не чіпатимуть. Вона ж бо запорука добробуту тих, хто, прикриваючись словоблуддям, й далі обдирає Україну до останньої ситини. А потім, позичивши очі в Сірка, просить на Заході й Сході грошей.

З пошаною до вас,
Валентин Лабунський –
головний редактор «Нової газети»

НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

Цілісна, вільна й мирна Європа – так лунала ця мантра в золоті дні євроатлантизму, коли Росія була слухняною. Нині задеклароване прагнення розтрощене. Європа не крокує до процвітання й свободи. Вона задкує в жорсткий світ силової політики, де хто сильніший, той і правий, де правда в'яне перед натиском пропаганди, а етнічна належність (за старими уявленнями про спільну кров, мову й територію) значить більше, ніж сучасні правила демократії та міжнародної співпраці.

З першого погляду дивує, що Росія (країна зі 140-мільйонним населенням і \$2 трлн. ВВП) може погрожувати Європі (де 600 млн. осіб і \$20 трлн. ВВП),

В.Путін у Національному центрі управління обороною Російської Федерації під час тренувальної ядерної атаки на Швецію й Данію

ЧАС ПРОКИДАТИСЯ

не кажучи вже про НАТО (950 млн. і \$40 трлн.). Але РФ має три переваги: вона готова на економічні жертви, готова лякати силою (в тому числі ядерною), готова брехати скільки завгодно і як завгодно вигадливо про свої дії. Ми помилоково вважали, що воюємо з привидами минулого, а не з демонами майбутнього. І не побачили, як Росія розпалює й використовує ці слабкості. Після видовищного розвалу радянської імперії наприкінці 1980-х та наступного хаосу важко було уявити, що Кремль коли-небудь диктуватиме свою волю на колишніх «кривавих землях» – смузі від естонського Таллінна до грузинського Тбілісі, де тоталітарні ідеології сіяли спустошення і смерть десяти років тому. Але холодна війна не скінчилася. Вона просто зазмерла на кілька років. Росія залишається геополітичним противником західної цивілізації. У кожній країні ситуація своя, але загальна картина така: Захід відступає, а Москва наступає. Найгостріший конфлікт – через Україну. Росія зухвало анексувала Крим і намагається нині через інспіровану нею війну на Донбасі розчленувати свою найближчу та найважливішу сусідку.

Україна не розіграла свої карти. Українські сили в Криму могли б чинити опір, заблокувати летовища й морський порт, яким користувалися росіяни, паралізувати їхні комунікації, взяти під контроль транспортні вузли й закрити російськомовні ЗМІ. Була можливість перешкодити Росії захопити Крим, не починаючи повномасштабної війни. Але цього не зробили. Українське військово командування, в якому сиділи відверті агенти Кремля, не мало ані наказів, ані волі, ані запасних планів, ані достатньої зброї й вишколеного особового складу, ані надійного постачання, ані безпечних каналів зв'язку. Більше того, багато з тих, кого Україна годувала майже 25 років, притьмом перебігли до загарбників.

Це підготувало ґрунт для нового наступу Росії – в Луганській і Донецькій областях. Тут вона підняла ставки, застосувавши регулярні війська (з незначним маскуванням або й зовсім відкрито) у традиційних бойових діях. Конфлікт на Сході України точиться й далі за цілковитого ігнорування західними медіа, які тримаються думки, що проголошене в Мінську в лютому «перемир'я» означає його кінець.

Наразі Росія досягла своїх головних цілей. Вона показала, що може

знищити систему європейської безпеки, започатковану Гельсінськими угодами 1975 року. Знехтувала Будапештським меморандумом 1994 року, в межах якого разом з Великою Британією та Сполученими Штатами урочисто обіцяла поважати територіальну цілісність України й утримуватися від будь-якого примусу у відповідь на згоду Києва відмовитися від своєї частки радянського ядерного арсеналу. Тепер ці обіцянки – нічого не вартий папірець. Це відкриває широку й заманливу перспективу для російського наступу на Естонію, Латвію та Литву. Термінові навчання, часто із симуляцією застосування ядерної зброї, на Заході зустріли дуже кволу відсіч. Америка не бажає йти на ризик третьої світової війни через російські провокації в Балтії. Для Кремля ж це величезний спокусливий приз.

Військова безпека Північно-Східної Європи висить на волосині. Росія провела тренувальні ядерні атаки на Швецію й Данію. Обидві країни, що було поскорочували свої оборонні можливості до мінімуму, зараз намагаються відновити сили флоту, авіації, бронетехніку й розвідку, якими так необачно знехтували. Естонія, єдина європейська країна, яка витрачає на оборону хоча б 2% ВВП, похмуро чекає, коли нарешті союзники підуть за її прикладом. Польща, Литва й навіть завжди некваплива Латвія відчайдушно збільшують оборонні бюджети. Втім, після 20 років їх урізання жодна європейська держава не має достатньо готових до бою мобільних сил підвищеної готовності, які взяли б на себе цю роль. Тепер в НАТО відкинули всі свої табу щодо Росії, багато й гарно говорять про сили швидкого реагування, але їхня реальна спроможність, на жаль, значно ослабла. Для безпеки Балтії життєво необхідні Сполучені Штати. Та чи конче потрібна балтійська безпека самим Штатам?

Попри всю свою слабкість, НАТО все ще має символічну силу, якої може вистачити для стримування Росії. Але останній не потрібно задавлювати Захід війною. Йй достатньо просто обігнати його за видатками на інших фронтах. Це справжня перемога Кремля. Гроші, а не гартована сталь і вибухівка – ось що важить найбільше в новій холодній війні. Російський капітал купує політиків, партії, аналітичні інститути, ЗМІ, науковців, чиновників – і не лише в прифронтових країнах, а й в опо-

рних державах. Дещо стає здобутком громадськості, як-от позика в 15 млн. євро для «Національного фронту» Марін Ле Пен у Франції або висока платня колишнього канцлера Німеччини Гергарда Шредера, який на цій посаді підписував угоди з Газпромом, а після відставки дістав роботу в структурі цього ж російського монополіста. У США стандарти вищі: в атмосфері бурхливих суперечок ФБР розслідувало діяльність і зв'язки з РФ колишнього конгресмена Курта Велдона; він програв виборчу кампанію і не зміг знову потрапити до Конгресу. Але жоден державний діяч Європи ще не поплатився за фінансову підтримку з Кремля.

Навіть найвпливовішому політикові Європи Ангелі Меркель важко зберігати солідарність європейських держав, коли йдеться про санкції проти Росії. Політики Кіпру відкрито заявляють, що діляться з Росією конфіденційними документами ЄС: до Брюсселя далеко, а Москва – друг. Угорщина порушила солідарну політику ЄС у галузі енергетики й підписала угоду з Росією про будівництво нових атомних енергоблоків.

Але поволі ситуація розвертається в інший бік. Німеччина, наприклад, змінює повоенні паціфістські позиції, розконсервовує 100 танків і вносить корективи в оборонні плани. Дублін, який не має власних військово-повітряних сил, стурбовано усвідомив залежність від дещо вже застарілих літаків королівських ВПС Британії, котрі повинні перехоплювати російські бомбардувальники, коли ті вторгаються в ірландський повітряний простір. Схоже, Росію не обходить факт, що Ірландія не є членом НАТО. Позааальнсовий статус Швеції і Фінляндії також не заважає їй порушувати їхні кордони. Ці країни разом із сусідніми Данією, Ісландією та Норвегією оприлюднили безпрецедентну спільну заяву із засудженням воєнних ігор РФ, нарощення військової потуги й небезпечних повітряних трюків. Це викликало обурення МЗС Росії. Вона ображається, коли за кордоном її серйозно не сприймають. І ще більше ображається, коли навпаки. Гірка правда полягає в тому, що Європа не хоче платити за необхідний їй захист або йти заради нього на ризик. І так буде, доки європейці остаточно не усвідомлять, що радянський монстр нікуди не зникав, він лише змінив маску. Але тоді може бути вже запізно.

Едвард Лукас

АВТОРИТЕТНА ДУМКА

Тарас Стецьків – український політик, народний депутат 1-4 та 6 скликань

У підході до вирішення конфлікту на Сході України ми повинні виходити з тієї аксіоми, що Путін, доки він президент Росії, ніколи не змиритися з існуванням незалежної Української держави й проведенням нею самостійної внутрішньої та зовнішньої політики.

Тому у війні на Донбасі головна мета Путіна не відторгнути Донбас від України, а, навпаки, нав'язати Україні зруйнований його регулярними військами та найманими бойовиками край, щоб він міг постійно накладати «вето» на наш євроатлантичний зовнішній вектор. Путіну потрібна виснажена Донбасом Україна, яка відмовляється від ЄС і НАТО, не здатна провести внутрішні зміни й живе як сіра зона між ЄС та Росією.

У разі реалізації цієї стратегії Путіна відбудеться неминуча поразка нинішнього прозахідного політичного режиму України з подальшою заміною на лояльну до Кремля владу.

плень та закупок зброї, якої немає в Україні. Тобто, такий підхід вимагає захищати людей, постійно бути готовими до оборонних та наступальних дій.

Цей підхід пропонує перевести розв'язання питання війни Росії на Донбасі у пропозицію вирішити це питання мирним шляхом. А саме: дати мешканцям окупованих територій реальну можливість висловити свою волю – хочуть вони жити в Україні чи хочуть приєднатися до Росії?

Ми заявляємо: або Донбас має залишитися звичайною областю в складі України, або він вибирає інший шлях – стає «незалежною державою», що, очевидно, неможливо економічно, чи входить до складу Росії, що для самої Росії неприйнятно.

Треба провести на окупованих територіях плебісцит – згідно зі статтями 43 та 46 закону «Про місцеве самоврядування в Україні». У разі, якщо більшість мешканців цих територій висловляється за від'єднання

вість вирішити питання мирно. Проведення подібного плебісциту однозначно звучує соціальною базой найманців і бойовиків, що за гроші воюють проти України.

Однак усе вищеописане поки що стосувалося лише ідеї й дискусії навколо її сприйняття чи заперечення. Зовсім інше питання – практична реалізація цього варіанту. Ми повинні передбачати й цей момент. Якщо ідея переходить у площину практичної реалізації, Україна має сказати, що тоді слід виконати низку умов:

- включити в списки для голосування всіх внутрішніх переселенців з Донбасу;
- голосувати тільки за українськими паспортом;
- контроль за волевиявленням і формуванням виборчих комісій закріпити виключно за місією ОБСЄ;
- налагодити безперешкодно теле- і радіотрансляцію українських медіа на окупованих територіях тощо.

АБО ДОНБАС ІДЕ В ЄВРОПУ З УКРАЇНОЮ, АБО УКРАЇНА ПІДЕ В ЄВРОПУ БЕЗ ДОНБАСУ

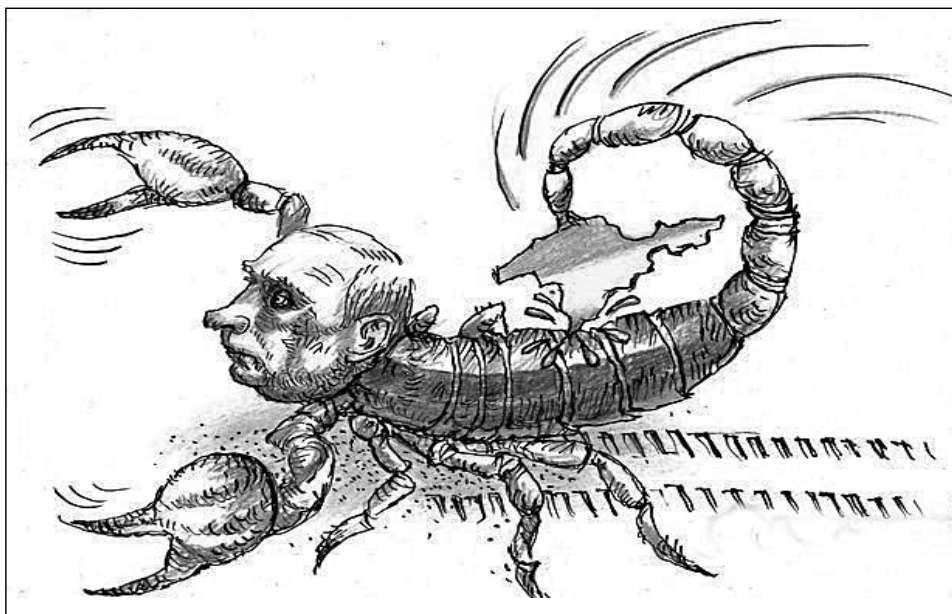
Ніхто, мабуть, не заперечуватиме, що центральне питання для сьогодишньої Української держави – це питання війни й миру. Точніше, як припинити війну на Донбасі й досягти миру. Президент Порошенко, що прийшов до влади на ідеї свого мирного плану, пропонує виключно дипломатичне розв'язання цієї проблеми та переговорний процес, публічний і залаштунковий, з опорою на так званий нормандський формат – із залученням Німеччини та Франції. Однак, незважаючи на постійні наполегливі нагадування з усіх боків, що «альтернативи Мінським угодам немає», наразі ситуація дає підстави стверджувати, що цей шлях веде лише до замороження конфлікту і грає на руку Російській Федерації.

Значна частина українців (близько 30%) переконана на необхідності продовження військових дій і виступає за військове визволення окупованої частини Донбасу. В основі такого підходу лежить уявлення багатьох громадян про територію як найважливіший ресурс держави, а також сподівання на відновлену армію та високий бойовий дух українців після Революції Гідності.

Реалізувати на практиці цей варіант сьогодні заважає співвідношення сил на фронті по лінії Україна-Росія, неготовність головнокомандувача воювати та позиція ЄС, який шукає мирного, переговорного шляху зупинення війни на Сході України. Варто також взяти до уваги настрої населення окупованих територій – у більшості байдуже, а почасти й вороже ставлення до України внаслідок тотальної російської пропаганди про «хунту» і «бомбардування» українськими гарматами мирних кварталів донбаських міст, містечок, селищ і сіл. Ми також часто уявляємо собі жителів окупованого Донбасу як обдурених, недостатньо свідомих людей, яким досить лише сказати правду, розбудити їх – і вони стануть нормальними громадянами України. Однак це далеко не так.

Провідні країни Заходу тиснуть на Україну щодо вирішення конфлікту на Сході шляхом надання особливого статусу для Донбасу. Цю тезу, вимушено чи з переконань, підтримує також Петро Порошенко й почасти Путін, який вбачає в цьому закріплення російського плацдарму для подальшого впливу й втручання у внутрішню політику України.

Однак, такий варіант вкрай невигідний і шкідливий для наших національних інтересів. Він закріплює постійно тліючий чи заморожений конфлікт, постійну можливість для Росії в будь-який момент перевести його в «гарячу» фазу. «Автономний» статус Донбасу постійно роз'їдає українську державність і блокуватиме зовнішньополітичний курс України в бік Європи.

Мирне від'єднання Донбасу від України виб'є з рук Путіна всі козири, а Україні дасть, нарешті, можливість стати нормальною європейською країною

Тож, у підході до розв'язання проблеми війни на Донбасі виходитимемо з того, що військовий шлях відкидати не можна. Проте він потребує політичної волі та єдності еліти, тривалої підготовки Збройних сил і нарощення озброєнь, величезного напруження всіх людських і матеріальних ресурсів.

Також мусимо визнати, що навіть при реалізації військового сценарію немає швидкої перспективи демократичної українізації й політичного порозуміння на Донбасі.

Авторитарні ж методи упокорення Донбасу за зразком, як це зробили США в середині XIX століття з південними штатами після закінчення громадянської війни, можуть викликати в сучасних умовах різке неприйняття Заходу, і, найголовніше, знову цивілізаційно прив'язують нас до одіозного «руського міра».

Сподіватися виграти в протистоянні з Росією один-на-один, як пропонує низка радикальних мілітарних організацій, іти так званим третім шляхом є сьогодні також, зважаючи на наш економічний стан, нерелістичним і згубним для самого існування нашої держави. Потрібно розрубати цей гордієв вузол і вийти з цього замкнутого кола. Для цього необхідна інша ідеологія та інша ідея.

Необхідний зовсім інший підхід до проблеми: Україна – це в першу чергу люди, а не територія. Одразу зауважу: пропонування нижче варіант у жодному разі не заперечує, а навпаки, передбачає постійне нарощування потужності ЗС, мобілізаційних можливостей, побудови оборонних укрі-

плень та закупок зброї, якої немає в Україні. Тобто, такий підхід вимагає захищати людей, постійно бути готовими до оборонних та наступальних дій.

Поставивши питання в такій площині, Україна знімає можливість шантажувати себе Донбасом і його ймовірною «проросійською» орієнтацією. Ставлячи питання «або – або», ми знімаємо проблему надання Донбасу якогось особливого статусу, який де-факто стане гангреною на тілі Української держави.

Які ще переваги може отримати українська влада і народ від цієї ідеї? Проголосивши готовність до описаного вище мирного варіанту, Україна виривається з нав'язаного їй ззовні русла рішень. Цей варіант переводить Україну з об'єкта міжнародної політики у її суб'єкти, ставлячи США, ЄС та Росію перед необхідністю відреагувати на таку пропозицію. Українська політична еліта засвідчує свою сміливість і лідерство прямою постановкою питання – у першу чергу, перед українським народом.

Або Донбас іде в Європу з Україною, або Україна піде в Європу без Донбасу – така пропозиція зменшує військову загрозу й звучує поле маневру для Росії і, навпаки, розширює для України вікно можливостей. Вона також ставить населення окупованого Донбасу перед необхідністю змінити позицію байдужості й невизначеності на потребу зробити вибір та нести за це відповідальність. Вона також дає населенню Донбасу, яке виснажене й вимушене війною, можли-

Ризикнемо припустити, що за умови виконання цих пунктів і забезпечення чесного волевиявлення, більшість жителів Донбасу проголосують за те, щоб залишитися в складі України. Тоді знімаються всі питання. Росія втрачає будь-які аргументи втручання на Донбасі, усі, хто зі зброєю воюють проти України, це – окупанти й підлягають знищенню, а українські військовики отримують потужний стимул і мотивацію, навіщо вони воюють за звільнення Донбасу.

Нескладно передбачити наявність серйозної когорти опонентів і критиків цієї ідеї – від звинувачень у розбазарюванні земель до навішування ярликів зрадників національних інтересів. Вони можуть сказати: а якщо жителі окупованих територій проголосують за вихід зі складу України? Відповім – у такому разі їх треба відпустити.

Просто в цьому випадку найвищі шанси на швидке економічне зростання та євроінтеграцію отримує якраз Україна. А в майбутньому економічно сильна й приваблива Українська держава матиме набагато більше шансів отримати прохання відсепарованих регіонів про їхнє повернення. Зате можливість шантажу й внутрішнього роз'їдання нашого державного організму буде усунуто раз і назавжди. Не кажучи вже про те, що в такому разі Україна, визволена від свого вічного взаємопоборювання й невизначеності, стає практично монолітною модерною політичною нацією.

Ще раз наголошу: описана ідея полягає не у від'єднанні Донбасу від України, а лише в можливості проведення плебісциту, що передбачає від'єднання.

Можна спрогнозувати ще одне запитання від опонентів: а що ви будете робити, коли опитування на Донбасі дасть більшість за від'єднання від України, а всеукраїнський референдум не підтримає це рішення? Ті, хто так казатиме, недооцінюють мудрість і прагматизм українського народу. Якщо населення окупованих територій висловиться, щоб жити не в Україні, а перед громадянами України постане дилема «жити з вічно замороженим конфліктом і неприхильним Донбасом чи швидко доєднатися до Європи й забезпечити собі європейський добробут», вони певнено та свідомо проголосують «за» їхнє від'єднання. І розпочнуть будувати своє власне майбутнє.

Єдине, Україна тоді мусить забезпечити переселення всіх бажаючих жити в Україні з окупованих територій і дати їм можливість разом з нами будувати це спільне майбутнє.

І це буде європейське та євроатлантичне майбутнє.

Карикатура Олега Смеля

ЗА КИЇВСЬКИМ ЧАСОМ

Якось один зарубіжний журналіст запитав мене: «Я що Росія робитиме, якщо ваші військовики спіймають її на гарячому, тобто, арештують реальних російських спецназівців?». Я тоді відповів колезі, що Росія в будь-яких варіантах вдається до одного-єдиного способу виправдання – зухвалої брехні. Так сталося й тепер, коли на Донбасі Служба безпеки України затримала двох кадрових російських військовиків – капітана Євгена Єрофеева (позивний – Дельфін, 1985 року народження, родом з Куйбишева) та сержанта-контрактника Олександра Александрова (позивний – Алекс, 1987 року народження, уродженець м. Південно-Сакхалінськ). Обидва належали до 3-ї окремої бригади спеціального призначення (в/ч 21208), що підпорядкована Головному розвідувальному управлінню Генштабу Збройних сил Росії (ГРУ) й дислокується в Тольятті.

Як розповів журналістам начальник Генерального штабу Збройних сил України генерал Віктор Муженко, російських грушників-спецназівців взяли в полон 16 травня. «В ході бойового зіткнення вони отримали поранення (Єрофеев – в руку, а Александров – у ногу) та були затримані бійцями 92-ї окремої механізованої бригади у взаємодії зі співробітниками Служби безпеки України», – розповів генерал Муженко.

Першим українські військові знайшли пораненого капітана Єрофеева, який розповів, що разом з ним було ще дві особи, уточнює командир 92-ї окремої механізованої бригади Віктор Ніколюк. «Коли ми продовжили рух, то було виявлено сліди того, як тягнули людину. Ми пішли по них і знайшли сержанта Александрова, який був поранений. В нього було поранення ноги – відкритий перелом», – наголосив полковник Ніколюк. На його думку, Александрова тягнув третій спецназівець, який пізніше вирішив залишити Александрова, забравши його зброю. Завданням цієї групи було захопити міст через ріку Сіверський

Донець в районі міста Щастя. За словами затриманих, загальною до їхньої групи входило 14 осіб.

Під час прес-конференції в українському Генштабі журналістам показали спеціалізовану безшумну снайперську гвинтівку – «Вінторез». Вона належала капітану Єрофееву. «Вінторези» випускають на Тульському зброярському заводі і їх використовують виключно російські війська спецпризначення.

Стали відомі й більш детальні обставини затримання капітана Єрофеева та сержанта Александрова. Під час бойового зіткнення у напрямку міста Щастя висунулося три автобуси, де, за словами затриманих, перебували бойовики угруповання «ЛНР». Вони мали захопити теплоелектростанцію у Щасті, яку

утримують кілька підрозділів Збройних сил України, зокрема відомий 24-й окремий штурмовий батальйон «Айдар».

Як повідомив боєць цього батальйону з позивним «Тайм», подібні бойові зіткнення із диверсантами, причому і з росіянами, і з бойовиками угруповання «ЛНР» трапляються регулярно. Іноді – зовсім неочікувано. «В нас був випадок, коли п'яна «міліція» «ЛНР» їхала вбивати бізнесмена, підїхали до нашого блокпосту та вимагали пропустити їх. Показували посвідчення «народної міліції» Луганщини», – розповів «Тайм».

Всі чекали реакції на затримання Москви. Як і очікувалося, звідти надійшла чергова порція брехні – путінський прес-секретар Песков поспішив відхреститися від затриманих, а Міноборони Росії заявило, що це, мовляв, не чинні, а колишні російські військовики, зажадавши втім, щоб їх негайно відпустили. Трохи пізніше prorізався голос і в московських «шавок» з ЛНР, які заявили, що Єрофеев і Александров – це буцімто «бійці народної міліції».

За словами радника голови СБУ Маркіяна Лубківського, обмінювати цих двох спецназівців СБУ не планує. Спочатку їх планують судити за тероризм – затриманим висунуто звинувачення за статтею 258, частина третя. Нині проводяться слідчі дії.

СБУ оприлюднила також свідчення обох затриманих, які мали вести спостереження і за збройними силами

Військовики 3-ї окремої бригади спеціального призначення, підпорядкованої Головному розвідувальному управлінню (ГРУ) Генштабу Збройних сил Росії сержант-контрактник Олександр Александров (ліворуч) та капітан Євген Єрофеев у шпиталі Міноборони України

РОСІЮ СПІЙМАЛИ НА ГАРЯЧОМУ – ВОНА ЗАМІТАЄ СЛІДИ

і за так званими козаками. Командир групи Євген Єрофеев повідомив, що є громадянином Росії, проживає в Тольятті, є військовослужбовцем РФ. «Моє військове звання капітан, посада – командир групи. Служу в 3-й окремій гвардійській бригаді, місце дислокації – Тольятті», – сказав він.

Єрофеев прибув на територію Луганської області на початку квітня. Зайшов туди в складі другого загону своєї бригади. «Перед нами стояло завдання вести розвідку спостереженням за переднім краєм супротивника й частинами, які перебувають поблизу – це частини ополчення й козаків. Загін розташовується в місті Луганську, адреси точно не пам'ятаю – приватний сектор у районі кварталу Вавілова», – розповів Єрофеев. За його словами, загін складався з трьох рот по чотири групи.

«Склад моєї групи – 12 осіб. Я – командир групи, замком групи, 2 командири відділення, 2 снайпера, 2 кулеметника, 2 сапера, 2 розвідника, 2 старших розвідника. Усі є громадянами РФ», – додав він.

«Завдання ставилося вести розвідку спостереженням. Тоді ще наказ був не перетинати лінію зіткнення, не відкривати вогонь без потреби. У зв'язку з постійними обстрілами позицій, вирішив змінити позицію, висунути в складі 3-х людей на пошуки нового місця», – розповів він.

Коли росіяни зрозуміли, що спецназівці ГРУ потрапили в полон до українських

військових, то їх спробували вбити. Про це заявив міністр закордонних справ України Павло Клімкін. Появу російських військових в українському шпиталі глава МЗС прокоментував фразою – «урятувати від своїх». «Наші військові фактично тягли їх на своїх плечах, щоб врятувати їм життя. Росіяни, коли зрозуміли, що ті в наших руках, намагалися їх убити. Це випадок за межами розуміння», – підкреслив він.

Відразу після затримання Єрофеева та Александрова Москва почала замінювати сліди. Окрім зухвалої брехні, вона вдалася й до конкретних дій. Військові, які входять до складу 3-ї бригади спеціального призначення Головного розвідувального управління Генштабу Збройних сил Росії терміново залишили місто Брянка, що на Луганщині.

Про це йдеться в повідомленні Генштабу ЗС України. «Особовий склад з'єднання повертається до пункту постійної дислокації – в місто Тольятті. Літак, який має передислокувати російських військовослужбовців, прибув на аеродром в Міллерово (Ростовська область), звідки найближчим часом вирушить у Самару», – сказано у заяві.

«Прикметним є той факт, що передислокація російських спецпризначенців розпочалася одразу, як тільки українська сторона продемонструвала усьому світові беззаперечний факт присутності російських військовослужбовців на Сході України», – додали в Генштабі.

«Таким чином, Російська Федерація намагається приховати сам факт присутності своїх військовослужбовців на території Донецької та Луганської областей і їхню участь у бойових діях проти української армії», – наголошується в заяві.

Ще одним фактом, який доводить, що поблизу містечка Щастя на Луганщині затримали чинних російських спецназівців, а не «бійців народної міліції», є події в Тольятті, де дислокується бригада ГРУ, в якій служили Єрофеев та Александров. У понеділок, 18 травня, у цьому російському місті біля військової бази 3-ї бригади ГРУ відбулася стихійна акція протесту, учасники якої вимагали вивести російські війська з України й наголошували, що Єрофеев та Александров – це жертви розв'язаної путінським режимом війни проти суверенної України.

Для Кремля новина про рідний спецназ виявилась трохи невчасною. Адже до Москви в ті дні саме прибула помічниця держсекретаря США Вікторія Нуланд. «Дозвольте мені скористатися моментом і сказати декілька слів про захоплення капітана Єрофеева та сержанта Александрова поблизу міста Щастя. Я рада чути, що українська сторона подбала про їхнє здоров'я. І скоро їх відвідають представники Червоного Хреста. Це дуже важливо», – сказала Нуланд, дивлячись на кислі пики путінських холуїв.

**Тарас Гнип
Спеціально
для «Нової газети»**

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

– У одному зі своїх інтерв'ю Ви заявили, що Мінські угоди – це обман Кремля. Якщо Ви вважаєте, що формат Мінських угод неефективний, то якою, на Вашу думку, є альтернатива в урегулюванні конфлікту на Донбасі?

– Насправді коли Україна стікає кров'ю, коли агресія не припиняється і немає навіть натяку на те, що Путін зупиниться, то це не моя думка, що Мінські угоди не спрацьовують, вони реально не спрацьовують. Я говорила про те, що Мінські угоди – це обман Путіна, і я хочу ще раз це підтвердити. Якби лідер Росії хотів домовитися, то весь демократичний світ, Україна, ЄС готові до того, щоб домовлятися й знаходити порозуміння. Але якщо з боку Кремля немає бажання домовлятися, і це, очевидно, означає, що Мінські угоди Кремлю потрібні для чогось іншого, це елементарна логіка. Для чого вони йому потрібні?

Насамперед, Мінськими угодами Путін хоче дезорієнтувати Захід і Україну та виграти час, щоб нарощувати свої військові сили в Україні, руйнувати залишки надії в Донбасі, нейтралізувати ЄС, США та інші країни, які ввели санкції і хочуть їх посилювати, якщо Путін не зупиниться. Також Мінські угоди потрібні для того, щоб Україні не поставили високотехнологічну зброю. Тому що якщо є домовленості, то логічно думати: навіщо зброя? А зброя нам вкрай потрібна. Крім того, його мета пропагандистська – тобто, він на базі Мінських угод декларує мир, а насправді розгортає війну.

Тому той, хто вірить у Мінські угоди, хто на них покладається, хай продовжує вести цей діалог, але я і наша команда вважаємо, що треба відкривати паралельну лінію до Мінських угод, яка посилить їх та посилить позиції Заходу й України. Йдеться про кілька важливих факторів.

По-перше, треба поміняти формат переговорів. Ми вважаємо, що єдиним допустимим форматом є женевський, за участю України, Росії та США. Те, що Україна вийшла з нього, – це велика помилка.

По-друге, кожен день, поки Україна не забезпечена високотехнологічною зброєю з боку Заходу, приносить смерті українцям. Україна вірила світу, розраховувала на підтримку, вірила в Будапештський меморандум і в те, що вона захищена міжнародними угодами від агресії. І коли сьогодні ми залишилися з голими руками, сам-на-сам з агресором, свого часу віддавши власну високотехнологічну зброю, цього зрозуміти в Україні ніхто не може.

Наступний крок – треба негайно активізувати роботу в рамках Гаазького трибуналу. Те, що сьогодні робить Кремль, абсолютно потрапляє в усі визначення злочинів проти людяності, і ми вважаємо, що в Україні є достатньо матеріалів для того, щоб розпочати кримінальне провадження з цього приводу.

Ми також вважаємо, що санкції мусять бути негайно посилені, тому що Путін вже багато разів перейшов «червону» лінію, визначену в тому числі Мінськими угодами. Ми думаємо, що треба зробити все можливе, щоб економічна, фінансова ізоляція режиму Кремля продовжувалась.

Ми переконані, що це не війна між Росією й Україною. Ми переконані в тому, що Путін сьогодні створює двополюсний світ і хоче стати одним з його лідерів.

Після того, як світ буде розділено на два полюси, буде порушено всі баланси, встановлені правила, світовий порядок, і він буде силою зброї здобувати своє лідерство в світі. Тому ми вважаємо, що в Україні Путіна треба зупинити.

– Ви жорстко критикували закони про особливий статус Донбасу. Але яку альтернативу

Ще зовсім недавно здавалося, що Юлія Тимошенко – це майбутній президент України. Сьогодні ж її рейтинг народної підтримки ледь-ледь сягає 4 відсотків

ЮЛІЯ ТИМОШЕНКО: «ФІРТАШ ЗБРЕХАВ ПІД ПРИСЯГОЮ»

Колишній прем'єр-міністр України, а нині – голова фракції «Батьківщина» у Верховній Раді Юлія Тимошенко про своє бачення шляхів розв'язання конфлікту на Донбасі, настрої в парламентській коаліції, ставлення до віденських свідчень олігарха Дмитра Фірташа та те, чому вона особисто не їздить на суди над депутаткою від «Батьківщини» Надією Савченко

Після Революції Гідності найближчі соратники Юлії Тимошенко розбіглися по інших політичних таборах

ім Ви бачите? Як Київ має вибудовувати взаємини з цими територіями – обнести їх стіною чи відновити там виплати пенсій і всьляко з ними взаємодіяти?

– Я, як і все цивілізоване людство, вважаю, що це не мешканці Донбасу піднялися проти України. Це інспірована Кремлем війна, яка ведеться на території Донбасу, на території незалежної суверенної країни України. Нам треба розділити найманців Кремля, які ведуть цю війну, і народ Донбасу, який вкрай страждає від того, що там робить Путін.

Тому я вважаю, що нам треба підтримувати людей, які мешкають на Донбасі. Треба надавати їм всю допомогу, треба платити їм те, що платять громадянам України, аби власними руками не відрізати Донбас.

– А що саме не відповідає Вашому баченню в законах про особливий статус Донбасу?

– Ми вважали і вважаємо, що в цих законах практично проводиться новий кордон між Україною та Російською Федерацією. І мені дуже прикро, що сьогодні всі сили міжнародної спільноти зосереджені на тому, щоб цей новий «кордон» якимось чином захистити. Мені здається, що вся міжнародна демократична спільнота сьогодні мусить посилити захист справжнього кордону між Україною й Росією, відновити й захистити його. І те, що нині це питання відставлено вбік, абсолютно неправильно.

– Арсеній Яценюк довго був Вашим політичним партнером, протягом певного часу він навіть входив до вашої партії. Сьогодні Ви жорстко критикуєте політику уряду щодо комунальних тарифів. За Вашими словами, такими тарифами «уряд знущується над людьми». Але якщо Ви, як член коаліції, критикуєте дії коаліційного уряду, то наскільки міцною є коаліція?

– Ми були й залишаємося, і я переконана, що й надалі будемо стратегічними партнерами з усіма політичними силами, які входять до коаліції. Я не бачу альтернативи сьогоднішній коаліції. Ця коаліція мусить працювати, але вона мусить успішно працювати.

В коаліційній угоді нічого не сказано про те, що коаліція мусить прикривати масштабну корупцію, яка сьогодні зберігається. І якщо ми в коаліції не здатні будемо говорити правду, очищати політикум від корупції, від кланово-політичних тінювих зв'язків, в тому числі пов'язаних з незаконним використанням коштів державного бюджету, то коаліція також не виконає своїх функцій.

Стосовно тарифів – кожне моє слово на цю тему обґрунтоване цифрами та аналітичними розрахунками. Наприклад, ми довели, що норми споживання газу на одну людину там, де немає лічильників, були завищені вдвічі.

Уряд з цим погодився, і ці норми були вдвічі знижені. Це значить, до того вони були вдвічі необґрунтовано завищеними, і хтось той газ, який списується на людей, по суті, використовував у тіньовій сфері.

Те саме сьогодні відбувається з нормативами по використанню тепла на квадратний метр для людей, які не мають лічильників.

Я хочу, щоб тарифи для людей були ринковими, але в той же час не збитковими для наших державних енергетичних монополій. Для цього вони не мусять мати в собі корупційної складової, яка є в них нині.

– Ви говорите про стратегічне партнерство між силами, які становлять коаліцію, і кажете, що їй немає альтернативи. Але в політиці ніколи не можна говорити «ніколи». Що має статися для того, щоб «Батьківщина» вийшла з коаліції?

– За жодних обставин «Батьківщина» з коаліції не вийде. Ми робитимемо все, що в наших силах, щоб коаліція була сильнішою, щоб вона проводила правильну політику й давала зрозуміти українцям, що вони не дарма стояли на двох Майданах.

– Ви сказали, що політикум і енергетичну сферу треба очищати від кланів і корупції. Які клани Ви мали на увазі? Ви можете назвати прізвища, які за ними стоять?

– На жаль, всі ті клани, які працювали при Януковичі, залишилися й сьогодні. Поїхала лише голова, тобто Янукович поїхав до Ростова-на-Дону, а тіло залишилося.

– Але в цих людей є імена та прізвища?

– Я не генеральний прокурор і не голова Антикорупційного бюро. Я вважаю, що треба називати речі своїми іменами саме тим органам, які до цього покликані.

Але оприлюднені акти Державної фінансової інспекції, в яких є на мільярди гривень корупційних оборудок, потребують негайного реагування Генпрокуратури і очищення нової влади від будь-яких підозр у корупційних діях.

– **Перед парламентськими виборами з «Батьківщини» відійшла ціла низка її ключових членів: Ваша «права рука» Олександр Турчинов, Арсеній Яценюк, на якому партія була під час вашого ув'язнення, Арсен Аваков, чимало членів вашої парламентської фракції. Як Ви ставитеся до цього масового відходу? Як у Вас взаємини з «Народним фронтом»? Чи немає у Вас певних ревностів – зрештою, вони набрали мало не в чотири рази більше голосів на парламентських виборах?**

– Все моє політичне життя – це історія протистояння з системою. Я все своє життя присвятила тому, щоб зруйнувати цю кланову, олігархічну, корумповану систему. Я виявилася слабкішою, ніж ця система, треба це визнати. Вони виграли. Але я думаю, що вони не зможуть виграти в цілому в українського суспільства. Суспільство стає дедалі мудрішим.

У той же час ця система кинула мене на два з половиною роки до в'язниці. Я була ізольована на сто відсотків, втратила зв'язок із суспільством і зі своєю командою.

І абсолютно не дивно, що за цей час утворилися нові політичні союзи, тому що український політикум ще нестабільний – він, вибачте за порівняння, як молоде вино, яке бурлить, і іноді бурлить не дуже якісно.

Перед останніми парламентськими виборами з «Батьківщини» відійшла низка її видних членів. Нові політичні союзи базувалися, в тому числі, на втомі від боротьби. Знаєте, коли людина вже втомилася від боротьби, її не можна зтягнути боротися і проявляти якісь крайні ступені героїзму.

– **Тобто Турчинов втомився і хоче спокою?**

– Я думаю, що вони втомилися і вирішили, що нині їм можна в цій системі жити, але я не втомилася, і я готова йти вперед разом з тією командою, яка у нас сьогодні є.

А довіра суспільства, мені здається, буде адекватна тому, що кожен політик робить. І час покаже, як довіра суспільства трансформуватиметься по відношенню до різних політичних сил.

– **Йдучи на вибори, Ви казали, що йдете на особисту війну з олігархами, і впродовж нашого інтерв'ю Ви багато разів згадували, що треба руйнувати олігархічні клани, олігархічний спосіб ведення економіки. Чи вважаєте Ви Петра Порошенка олігархом? Чи, на Вашу думку, ефективно він бореться з олігархами?**

– Президент України Петро Порошенко має дуже-дуже великий бізнес. Але, незважаючи на це, народ України віддав 54% своїх голосів на його підтримку в найважчий

час, коли Україну практично розриває агресія Кремля. І я зроблю все для того, щоб підтримати Петра Порошенка, щоб він міг гідно протистояти зовнішній агресії.

І я підтримуватиму його у всіх кроках, спрямованих на руйнацію старої системи. Я, як і 54% людей, які за нього проголосували, дуже хочу вірити, що йому це все вдасться – і разом з Україною подолати агресію, і разом з усією українською владою, з коаліцією, покінчити зі спадщиною Януковича.

– **До речі, про спадщину Януковича і олігархів. Дмитро Фірташ під присягою у віденському суді заявив про Вас, що перед виборами 2010 року «вона мені говорила: відходь від Януковича, підтримуй мене, ти ж розумієш,**

– Будь-які неправдиві речі спростовуються лише фактами. Факт у тому, що я зруйнувала посередника між Україною та Росією в торгівлі газом, який називався «Росукренерго» і який 50 на 50 був спільним підприємством пана Фірташа й Кремля.

Я видала цю посередника й доклала всіх зусиль для того, щоб Україна більше таких посередників не мала. Були укладені прямі угоди між НАК «Нафтогаз» і РАО «Газпром», прямі угоди між Україною й Росією, і всі корупційні моделі були зруйновані – моїми руками й моїми зусиллями... Тому немає нічого дивного в тому, що клани, які паразитують в Україні, закидають проти мене багато різної неправди.

Серед тих небагатьох, хто не зрадив Юлію Тимошенко, – Сергій Соболев (стоїть обличчям до фотооб'єктиву ліворуч від лідерки фракції «Батьківщина»)

що Америка не залишить тебе у спокої». Чи сказав Дмитро Фірташ під присягою правду?

– Насправді вся країна і весь світ знає, що з Фірташем, як з людиною, яка була найбільш корумпованою і найбільш підлеглою Російській Федерації в газовій сфері, у мене була справжня війна. І, повірте мені, зустрічатися з людиною, яка руйнувала енергетичний сектор України як мінімум десятиліття, я не мала й не маю ніяких намірів.

Так само Фірташ сказав, що під час останніх президентських виборів він докладав усіх зусиль для того, щоб я в жодному разі не могла виграти президентські вибори. Як ви думаєте, чому? Тому що українські, а точніше антиукраїнські клани добре знають, що я можу їм скрутити шию, швидко і якісно, незважаючи на всі їхні зв'язки і всі їхні пушки і пір'я. Тому вони підтримували тих, з ким вони можуть домовлятися, і вони за жодних умов не могли підтримати мене.

– **Тобто, Фірташ збрехав під присягою?**

– Так, безумовно, він збрехав під присягою.

– **Чи мали Ви власні бізнес-інтереси у газовій сфері, про що теж неодноразово говорилося на цьому суді: що, мовляв, Юлія Тимошенко хотіла відсунути «Росукренерго» лише тому, що хотіла мати свій аналог «Росукренерго»?**

Юлія Тимошенко на одному з мітингів з вимогою визволення з путінських казематів Надії Савченко

– **Нещодавно було оголошено список державних підприємств, які мають бути приватизовані. Чи вірите Ви, що це буде зроблено прозоро і за максимальну ціну?**

– В тих умовах, в яких нині живе Україна, в умовах війни і, на жаль, в умовах збереження корупції й непрозорості, я не дуже вірю, що зможуть провести чесну приватизацію. Система приватизації мусить бути докорінно змінена. Об'єкти мусять приватизовуватися так, як колись «Криворіжсталь» – на відкритих аукціонах, з допуском всіх, хто бажає, крім, безумовно, російського агресора.

У той же час мене дивує, що затверджений список приватизації включає частину об'єктів, розташованих на окупованій території. Мені дуже цікаво, для кого ці об'єкти включені в цей список.

– **А Ви запитували?**

– Так, запитувала. Відповіді я не отримала. І думаю, що приватизація на окупованих територіях може мати лише один кінцевий результат – це приватизація ставлениками Російської Федерації, тобто окупантами.

Я не бачу жодного здорового глузду в тому, щоб такі об'єкти вставляли в приватизацію.

Я – людина ліберальних поглядів, я за приватизацію, за роздержавлення. Я за те, щоб прийшли справжні інвестори, справжні ме-

щоб прийшли люди, які зможуть правильно будувати роботу цих стратегічних державних об'єктів.

– **До вашої політичної сили належить депутат українського парламенту Надія Савченко. Члени вашої фракції регулярно їздять на суди до неї. А чому Ви особисто не їдете до Москви, щоб підтримати її, просто поговорити з нею?**

– Я вважаю, що сьогодні не можу ступити на землю окупанта. Я не хочу робити Кремлю таких подарунків. Тому ми захищаємо Надію, вона нашими зусиллями стала депутатом Верховної Ради, членом ПАРЄ. Ми зробили все для того, щоб всіх лідерів демократичного світу підняти на звільнення Надії Савченко і інших людей, які перебувають в полоні за ґратами у Путіна, і ми будемо разом з усім світом добиватися їхнього звільнення. Але ступити на землю окупанта я просто не маю морального права.

– **Коли Ви востаннє спілкувалися з Володимиром Путіним?**

– Це було тоді, коли я була прем'єр-міністром України і за службовими обов'язками була зобов'язана це робити.

– **Якщо нинішня влада втратить кредит довіри суспільства, і влада в Україні зміниться, як Ви думаєте, хто з більшою вірогідністю прийде до влади, – інші сили, які стояли на Майдані, тобто, наприклад, та сама «Батьківщина», чи ті партії, які сьогодні належать до опозиції?**

– Сьогодні наша спільна мета – не допустити контрреволюції. А для цього нам потрібно в союзниках по всіх реформах мати українське суспільство, український народ.

І мені здається, що сьогодні, в тому числі нашими західними друзями, ведеться абсолютно неправильна так звана шокова соціально-економічна терапія, яка може призвести до того, що контрреволюція стане реальністю.

Безумовно, нам потрібні реформи, але такі, які не роблять кожного першого українця практично жебраком і бомжем. Сьогодні середня заробітна платня в Україні – приблизно 130, а середня пенсія – приблизно 47 доларів на місяць. І якщо політика встановлення свідомо завищених тарифів та свідомо занижених заробітних плат і пенсій на тлі жорстокої корупції продовжуватиметься, і її іменуватимуть реформами, це ні до чого доброго не призведе.

Шокова соціально-економічна терапія є помилковою в контексті війни і того, що сьогодні починають піднімати голови друзі Януковича й друзі Кремля в Україні. Нам треба вести правильну, збалансовану політику, і задля цього я працюватиму.

Я вірю в те, що які б не були вибори в Україні (а вони обов'язково будуть, бо вибори є невід'ємною частиною демократії), вони закінчуватимуться на користь проєвропейських сил, які підтримують незалежність та цілісність України, і які за жодних обставин не працюватимуть так, як попередні 25 років, п'ятою колоною Кремля.

**Інтерв'ю провели
Ніна Кур'ята
та Святослав Хоменко
BBC**

В УКРАЇНІ

ПЕТРО ПОРОШЕНКО:
«НА СХОДІ УКРАЇНИ
ТРИВАЄ СПРАВЖНЯ
ВІЙНА З РОСІЄЮ»

Президент України Петро Порошенко заявив 20 травня, що на Сході України триває не конфлікт з підтримуваними Росією сепаратистами, а справжня війна з Росією.

Як сказав він в інтерв'ю британській телерадіокомпанії Бі-Бі-Сі, факт затримання військовиків регулярних сил спецпризначення Росії в Україні є чітким доказом цього.

Президент також заявив, що влітку на Україну може чекати новий наступ з боку агресора.

«Думаю, ми маємо бути готові до цього. Але ми не дамо їм ані найменшого шансу для провокацій. Це буде повністю на їхній відповідальності», – сказав Порошенко.

Він також заявив, що звільнення території України навряд чи можливе військовими засобами і що він не має наміру відвойовувати непідконтрольні наразі території воєнною силою.

Тому, сказав Петро Порошенко, він не має іншого вибору, як проводити переговори, зокрема, з президентом Росії Володимиром Путіним, якому президент України, за його словами, не довіряє.

ПАМ'ЯТІ ЖЕРТВ
СТАЛІНСЬКОГО ГЕНОЦИДУ

18 травня на Майдані Незалежності в Києві відбувся мітинг-реквієм, приурочений до 71-ї річниці депортації кримських татар. Він розпочався з виконання українського та кримськотатарського гімнів та молитви в пам'ять про всіх репресованих. На мітингу виступили політичні в'язні, кримськотатарські активісти та народні депутати.

Реальна кількість кримських татар, які залишили Крим з моменту російської окупації, перевищує офіційну цифру – 10 тисяч осіб. Про це на мітингу повідомив глава Меджлісу кримськотатарського народу Рефат Чубаров, додавши: «Я не назву вам точну цифру, оскільки ті цифри, які озвучують офіційно органи виконавчої влади, вже застаріли. Вважається, що 20 тисяч людей покинули Кримський півострів, з них десь половина – кримські татари. Але наше дослідження свідчить, що ця цифра є більшою».

18 травня в Україні вперше на загальнонаціональному рівні офіційно проводилися заходи до 71-х роковин депортації кримських татар. Тим часом, окупаційна влада Криму заборонила відзначати роковини – Меджліс отримав офіційну заборону мітингу до річниці депортації кримських татар. Лідер кримськотатарського народу Мустафа Джемільєв назвав сталінську депортацію кримських татар геноцидом.

ЄВРОМАЙДАН
РОЗСТРІЛЮВАЛИ
СПЕЦСЛУЖБИ РОСІЇ

Директор департаменту континентальної Європи МЗС Франції Ерік Фурньє розповів про те, що серед снайперів, які торік розстрілювали людей на Майдані, були «агенти російських спецслужб». Про це йдеться в документальному фільмі французького журналіста та письменника Сержа Моаті для телеканалу France-3.

Документальний фільм «Ке д'Орсе. Куліси дипломатії» тривалістю 1 година 10 хвилин, знятий Сержем Моаті, розповідає про французьку дипломатію, очолювану міністром Лораном Фабіусом, яка втілює зовнішню політику Франції та відстоює національні інтереси не тільки в мирний час, а й у часи кризи.

Більше третини стрічки присвячено подіям в Україні та ролі французької дипломатії в пошуку виходу з кризи, спровокованої Росією. Для свого фільму автор використав велику кількість офіційних заяв, відеозаписів з подій на Майдані, офіційних зустрічей, службових нарад та переговорів у МЗС Франції, в Нормандії за участю світових лідерів і глав дипломатій. Спогадами, думками, порадами та прогнозами щодо розвитку, поглиблення та пошуку шляхів врегулювання «української кризи» у фільмі, крім Фурньє, також поділився колишній директор департаменту політичних справ МЗС Франції, чинний дипломатичний радник президента Франції Жак Одібер.

Раніше СБУ заявляло про причетність радника президента Росії Владислава Суркова до керівництва групами снайперів під час масових акцій протесту в Києві в лютому 2014 року.

«ТАРИФНА ВІЙНА»
ЮЛІЇ ТИМОШЕНКО
ТА АРСЕНІЯ ЯЦЕНЮКА

Фракція «Батьківщина» вимагатиме від Генпрокуратури притягнення до відповідальності осіб, відповідальних за встановлення цін на комунальні тарифи. Про це заявила на брифінгу 20 травня лідер фракції Юлія Тимошенко.

За її словами, фракція продовжує вимагати перегляду цін на тарифи, оскільки має інформацію про поточне перевиконання бюджету у розмірі 21,7 мільярда гривень, яке могло б покрити зростання тарифів.

«Ми звертатимемось до прокуратури, щоб осіб, винних у встановленні такого рівня тарифів, було притягнуто до відповідальності. І це не НКРЕ. НКРЕ – це калькулятор, вони порахували ті дані, які їм надали уряд, «Нафтогаз» та інші держмонополії. Тому ми вимагаємо з'ясувати, хто надав Комісії спотворену інформацію щодо необґрунтованих тарифів», – заявила Тимошенко. Вона не виключила, що в цій ситуації «може мати місце певна корупційна змова, з метою залишити тарифи на нинішньому рівні».

Як відомо, прем'єр Арсеній Яценюк у Верховній Раді заявляв, що це не уряд встановлює тарифи, а Нацкомісія з регулювання в енергетиці (НКРЕ) і пообіцяв провести аудит тарифів у найбільших світових компаній. Він також дорікнув Тимошенко, що вона на телебаченні «показує різні графіки» про ціноутворення тарифів, які не відповідають дійсності.

ОЛЕГ ЛЯШКО
ЗАПРОПОНУВАВ
ЗВІЛЬНИТИ ОМБУДСМЕНА
В ЛУТКОВСЬКУ

Голова фракції Радикальної партії в парламенті Олег Ляшко запропонував відкликати з посади омбудсмена Валерію Лутковську. З такою пропозицією він виступив на Раді коаліції 19 травня.

О.Ляшко запропонував зняти Лутковську через скасування постанови парламенту про її призначення. Джерела зазначають, що присутні лідери фракцій погодилися з ідеєю про звільнення Лутковської, але, на їхню думку, це має відбуватися законним шляхом, а не через скасування постанови про її призначення, оскільки це зробить нелегітимним рішення, ухвалені нею під час перебування на посаді.

Як відомо, уповноважена Верховної Ради з прав людини (омбудсмен) Валерія Лутковська склала присягу на позачерговому засіданні Верховної Ради наприкінці квітня 2012 року. Вона була ставленицею режиму Януковича й змінила на цій посаді Ніну Карпачову, яка виступила проти тор-

тування незаконно ув'язненої режимом Януковича Юлії Тимошенко, а тому була замінена за вказівкою Януковича.

ЧИНОВНИКИ Й ПІСЛЯ
РЕВОЛЮЦІЇ ГІДНОСТІ
КРАДУТЬ, ЯК КРАЛИ
В ЧАСИ ЯНУКОВИЧА

Керівник Державтоінспекції (ДАІ) України Олександр Єршов, який вказав неправдиву інформацію у своїй декларації, подав рапорт про відставку і був звільнений. Про це 19 травня повідомив міністр внутрішніх справ України Арсен Аваков.

«Інформую. Щойно від мене вийшов в.о. начальника ДАІ України Єршов. Він подав рапорт про відставку, який був мною задоволений. За фактами питань, порушених у пресі останнім часом, призначено службове розслідування», – написав він на Facebook.

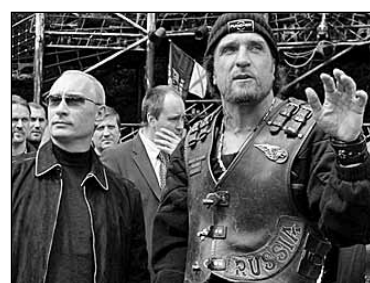
Як відомо, Єршов засекретив декларації про майно та доходи всього керівного складу ДАІ, відмовившись надати їх на запит журналістів.

Родина тепер вже колишнього голови ДАІ вела суперрозкішний спосіб життя й володіла елітним автопарком. Донька головного даїшника країни, яка стоїть на межі банкрутства й по всьому світу виклянчує гроші, Анастасія та Дарина Єршови у своїх публічних акаунтах в соцмережах розміщують фотографії з розкішними автомобілями, кожний з яких коштує сотні тисяч доларів, та звітами з далеких подорожей, в які літають бізнес-класом та зупиняються у п'ятизіркових готелях. Впадає в око кількість та частота подорожей на дорогі світові курорти. Так, лише за останні півроку Анастасія відвідала щонайменше 9 країн в різних частинах планети – Францію (Канни, Сен-Тропе), Монако (Монте-Карло), США (Маямі), Чехію, Арабські Емірати, Таїланд, Сінгапур, Італію, Мексику. Цими днями Анастасія Єршова перебуває в Каннах, звідки опублікувала фотографію на вечірці з Періс Гілтон.

Чи за таку справедливість в Україні гинули герої Небесної сотні?

БАЙКЕРИ ПУТІНА
ФІНАНСУВАЛИ
БОЙОВИКІВ ДОНБАСУ
ВКРАДЕНИМИ ГРІШМИ

Працівники Служби безпеки України (СБУ) викрили схему, за якою російський байкер Олександр Залдостанов на прізвисько «Хірург» (керівник улюбленого Путіним гурту байкерів «Нічні вовки») незаконно привласнював гроші, частину яких передавав бойовикам «ДНР» та «ЛНР». Про це 19 травня повідомила пресслужба СБУ.

Правоохоронці встановили, що Залдостанов спільно з менеджментом двох фінансових компаній «Forex Trend» і ТОВ «Форекс тренд» привласнили гроші громадян України, Росії та інших країн СНД, що були вкладені для подальшого інвестування на міжнародних фінансових ринках.

«Шахраї переводили гроші в готівку через рахунки, які були відкриті на членів байкерського клубу «Нічні вовки», частина привласненої суми перераховувалася на підтримку бойовиків з «ДНР» та «ЛНР», – повідомили в СБУ.

Згідно з інформацією, під час обшуків у представників українських офісів компаній вилучили фінансово-господарську документацію, яка підтверджує проведення махінацій, у тому числі й з використанням російських фінансових інструментів. Слідчі СБУ відкрили кримінальне провадження за ч. 2 ст. 258-5 Кримінального кодексу України.

КАТИНЬ.
ЩОБ ПАМ'ЯТАЛИ

Увівторок, 18 травня, в Національному музеї історії України в Києві відкрилася виставка, присвячена 75-м роковинам Катинського злочину «Знищення польських еліт. Катинь-Акція АБ». Виставку організували Український інститут національної пам'яті спільно з Інститутом національної пам'яті Польщі. На ній експонуються документи й фотоматеріали з польських, британських, німецьких та радянських архівів. Мета виставки означена двома словами «Щоб пам'ятали».

Як відомо, навесні 1940 року офіцери НКВС СРСР за прямим наказом Сталіна, Берії та за схваленням Політбюро ЦК ВКП(б) розстріляли в лісі під Катинню майже 22 тисяч польських громадян – поляків, українців, євреїв, німців та представників інших національностей, що проживали тоді в Польській Республіці. В історію ця подія увійшла під назвою «Катинський злочин», за першою знахідкою місця поховань жертв масових розстрілів у Катині, що неподалік російського міста Смоленськ.

За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій

В АМЕРИЦІ

УКРАЇНА, ЯК І РАНИШЕ,
БУДЕ В ЦЕНТРІ УВАГИ
ВАШИНГТОНА

США мають намір впливати на досягнення домовленостей з мирного врегулювання в Україні, незважаючи на те, що не є учасниками Мінських угод. Про це 18 травня заявила в Москві помічник держсекретаря США Вікторія Нуланд.

«Що стосується того, як ми бачимо свою участь, я вже про це говорила: ми хотіли б побачити всі сторони присутніми в рамках робочих підгруп, в тому числі і всі чотири сторони у тристоронній контактній групі. Також ми хотіли б, щоб Росія, Україна та ОБСЄ почали застосовувати й втілювати в життя всі аспекти Мінських домовленостей – економічні, політичні та гуманітарні», – сказала вона на прес-конференції в Москві. «І ми продовжимо спонукати всі сторони для участі в цьому прямому діалозі», – підкреслила В.Нуланд.

Крім того, помічник держсекретаря заявила, що президент України Петро Порошенко і прем'єр-міністр Арсеній Яценюк запевнили Вашингтон у відсутності прагнень вести збройні дії на Сході України. «Я спілкувалась і з прем'єром, і з президентом України. Немає жодного наміру з їхнього боку починати на Донбасі будь-які збройні дії», – сказала вона.

Коментуючи візити до Росії Джона Керрі та Вікторії Нуланд, речник Держдепартаменту США Джеф Ратке заявив, що «суверенітет і територіальна цілісність України, як і раніше, будуть в центрі уваги Вашингтона».

ЗА УМОВИ РЕФОРМ США
МОЖУТЬ ВИДІЛИТИ
УКРАЇНІ ЩЕ 1 МІЛЯРД
ДОЛАРІВ

Уряд США до кінця 2015 року може надати Україні додаткові кредитні гарантії на 1 млрд. доларів понад вже наданого 1 млрд.доларів минулого року та

передбаченого 1 млрд. доларів у рамках підписаної в понеділок, 18 травня, угоди між урядами України та США. Про це повідомив посол США в Україні Джефрі Пайетт після підписання угоди про отримання Україною кредитних гарантії на 1 млрд. доларів.

«Якщо Україна продовжить робити конкретні кроки з впровадження економічних реформ, а також відповідатиме певним умовам співпраці, Конгрес США розгляне можливість надання додаткових гарантії на суму до 1 млрд. доларів до кінця 2015 року», – сказав він.

Як повідомлялося, наприкінці січня 2015 року Україна та США підписали декларацію про надання Києву кредитних гарантії урядом Сполучених Штатів в обсязі 2 млрд. доларів.

У квітні 2014 року Конгрес США вже ухвалював рішення виділити Україні 1 млрд. доларів фінансових гарантії. Влітку 2014 року Україна розмістила суверенні бонди під гарантії уряду США на 1 млрд. доларів.

АМЕРИКА НЕ ПЛАНУЄ
РОЗМІЩУВАТИ СИСТЕМУ
ПРО В УКРАЇНІ

США чи НАТО не планують розміщувати системи протиракетної оборони (ПРО) в Україні – так заступник речника Державного департаменту США Марі Гарф прокоментувала заяву керівника РНБО України О.Турчинова про можливість розміщення євроатлантичної ПРО на українській території.

Представниця Держдепу наголосила, що НАТО розміщує ПРО на території країн-учасниць альянсу і плани альянсу щодо цього відомі. Системи протиракетної оборони НАТО, за її словами, не націлені проти Росії, а мають захищати від загроз з Близького Сходу.

Раніше секретар РНБО України Олександр Турчинов заявив, що не виключає можливості проведеної консультації щодо розміщення в Україні компонентів систем ПРО у відповідь на ядерну загрозу. Росія заявила на це, що здійснюватиме заходи у відповідь у разі розміщення систем ПРО в Україні.

«Якщо мається на увазі, що Україна планує розмістити на своїй території елементи американської системи протиракетної оборони, то, звісно, це можна сприйняти тільки негативно. Тому що це буде мати загрозу для Росії», – сказав речник російського президента Дмитро Песков.

ЩЕ ОДИН ПРЕТЕНДЕНТ
У ПРЕЗИДЕНТИ

Сенатор Ліндсі Грем, відомий своєю жорсткою позицією в питаннях зовнішньої політики, оголосив про намір вступити в боротьбу за посаду президента США на наступних виборах, які відбудуться в листопаді 2016 році. Грем, який представляє у Сенаті штат Південна Кароліна, сказав в інтерв'ю програмі телеканалу CBS This Morning, що офіційну заяву про вступ у передвиборчі перегони він зробить 1 червня в своєму рідному місті.

Ліндсі Грем відомий своєю гострою критикою зовнішньої політики президента Барака Обами, зокрема, на Близькому Сході. Він також неодноразово виступав із закликами до американського президента надати Україні зброю для захисту від агресії з боку Росії. На його думку, американські війська повинні бути спрямовані в Ірак і Сирію для боротьби з «Ісламським державою» з метою запобігання терористичним актам у Сполучених Штатах. Грем також відомий своєю послідовною й безкомпромісною підтримкою Ізраїлю.

Про свої наміри поборотися за президентське крісло, крім Грема, вже оголосили шестеро республіканців. Серед демократів, які прагнуть бути президентом США, поки що тільки экс-держсекретар Гіларі Клінтон та губернатор штату Вермонт Бернард Сандерс.

СТРІЛЯНИНА В ТЕХАСІ:
НЕНАЧЕ У ФІЛЬМІ
ПРО ДИКИЙ ЗАХІД

Після стрілянини 17 травня між кількома групами байкерів у місті Вейко (штат Техас), внаслідок якої загинуло дев'ятеро й поранено 16 байкерів, поліція затримала за звинуваченнями в організованій злочинності 192 особи.

Міське управління поліції повідомило, що конфлікт зав'язався у барі-ресторані «Твін Пікс», названому так на честь серіалу Дейвида Лінча. Одна зі свідків події розповіла місцевим ЗМІ, що місце для паркування біля ресторану нагадувало зону бойових дій. «Стріляли, напевно, 30 стволів, пролунало не менше 100 пострілів», – цитує Waco Tribune-Herald очевидця. Відвідувачі бару розповіли, що після початку стрілянини разом з працівни-

ками замкнулися в холодильній кімнаті. Згодом їх вивела звідти поліція.

У понеділок, 18 травня, поліція міста Вейко оголосила, що тимчасово закриє ресторан «Твін Пікс» щонайменше на тиждень «через небезпеку, які він несе нині нашій громаді».

За даними поліції, стрілянина сталася невдовзі після опівдня, коли між байкерськими угрупованнями почалася бійка. Як виглядає, вони не поділили паркувальні місця біля ресторану. У сутичці брали участь до п'яти груп байкерів. Бійка почалася з кулаків, потім додалися ланцюги й ножі й, зрештою, вогнепальна зброя.

РОЗСЕКРЕЧЕНО
ЛИСТУВАННЯ
ОСАМИ БЕН ЛАДЕНА

Управління директора Національної розвідки США розсекретило 103 документа, знайдені в домі колишнього лідера «Аль-Каїди» Осамі бен Ладена після його вбивства.

Серед опублікованих матеріалів – листування терориста з членами родини, іншими керівниками «Аль-Каїди» та аналогічних терористичних угруповань. Окрім того, оприлюднено список англomовних книг, аналітичних доповідей та американських урядових документів, які зберігалися в електронній бібліотеці бен Ладена.

Він зібрав цілу колекцію книг, пов'язаних з конспірологією, в тому числі про масонів та ілюмінатів. Судячи з листування, бен Ладен був турботливим батьком 20 дітей і зразковим чоловіком чотирьох дружин. Він, зокрема, писав про те, як «його серце з нетерпінням чекає весілля сина Галіда».

Як випливає з розсекречених документів, терорист номер один до кінця свого життя вважав головним пріоритетом «Аль-Каїди» вбивство американців, а не створення так званої Ісламської держави.

ПРОТЕСТИ ПРОТИ SHELL

В американському місті Сіетлі (штат Вашингтон) не припиняються протести екологічних організацій, які виступають проти планів видобутку нафти в Північному Льодовитому океані.

Це вже друга поспіль хвиля демонстрацій проти планів перетворити місцеву бухту на базу нафтогазової компанії Shell і стоянку для її гігантських нафтових вишок в порту перед відправленням до Арктики.

«Таким чином ми сигналізуємо Shell, що Сіетл і люди, які живуть тут, не хочуть, щоб тут базувалися їхні установки. Ми не хочемо, щоб вони здійснювали буріння в Арктиці. Ми хочемо, щоб наші вчені й підприємці розпочали перехід до поновлюваної енергетики, яка не залежить від викопного палива», – каже один з учасників протесту Браян Ганн.

Активісти висловлюють стурбованість високою ймовірністю масштабного розливу нафти в арктичних водах і негативними наслідками видобутку для глобального потепління.

Керівництво США дало дозвіл Shell на буріння в Арктиці, а представник нафтової компанії заявив, що протести не зупинять підготовку до розвідки нафти біля узбережжя Аляски цього літа.

У НЬЮ-ЙОРКУ ПРОДАЛИ
ГАСТРОЛЬНИЙ АВТОБУС
ЕЛВІСА ПРЕСЛІ

На аукціоні в Нью-Йорку за 268 тисяч доларів продали автобус короля рок-н-ролу Елвіса Преслі. Він придбав його в 1976 році для свого гурту. Автобус розрахований на 12 осіб, в ньому обладнано 10 спальних місць. Також в автобусі є кондиціонер, холодильник, мікрохвильова піч та динаміки, а на кузові розміщено логотип з девізом музиканта – «Takin' Care of Business».

З тих пір, як автобусом користувався Преслі, у ньому замінили тільки обшивку сидінь. Генеральний директор аукціонного дому Julien's Auctions Даррен Жюльєн повідомив, що придбав мікроавтобус чоловік з Техасу. Загалом на аукціонні торги виставили близько 200 предметів, пов'язаних з Елвісом Преслі. Зокрема, військова уніформа всесвітньо відомого музиканта пішла з молотка за 48 тисяч доларів, а запис пісні «Love Me Tender», присвячений матері співака, за 125 тисяч доларів.

За словами Жюльєна, особливий інтерес до речей короля рок-н-ролу проявили учасники торгів з Близького Сходу та Азії.

За повідомленнями світових та американських інформаційних агентств

УКРАЇНА-ООН

«4-26-86 (Chornobyl): What has changed?» – 24-та за ліком міжнародна «чорнобильська» конференція, що відбувалася в стінах Організації Об'єднаних Націй з ініціативи World Information Transfer, недержавної організації, яка має при ООН головний консультативний статус щодо питань екології та здоров'я.

Цю конференцію відкрили доктор Христина Дурбак та глава Постійного представництва України при ООН посол Юрій Сергєєв.

Протягом робочого дня було заслухано низку доповідей, з якими виступили постійна представниця Чеської Республіки при ООН Едіта Грда, глава дипломатичної місії Білорусі при ООН Андрей Дапкінас, відомий в Україні еколог, доктор економічних наук, який нині за Фулбрайтівською програмою працює в Університеті Вермонта, Ігор Соловій, секретар Білоруської національної наукової комісії з питань радіоактивного захисту Альона Ніколаєнко, головний радник компанії «Ener-Core» Алекс Мерл та керівник проєктів, пов'язаних зі зміною клімату на планеті, Річард Вайтфорд.

Під час конференції було обговорено низку питань, які торкаються сучасного стабільного розвитку планети в цілому та ризиків, пов'язаних із забрудненням довкілля, станом здоров'я, енергетичною безпекою, викликаними техногенними катастрофами, однією з найбільших серед яких стала аварія на Чорнобильській атомній електростанції 26 квітня 1986 року, що спричинила регіональні та глобальні гуманітарні, екологічні, соціальні, економічні та медичні наслідки й проблеми.

Головним модератором конференції виступила д-р Христина Дурбак. «Сьогодні, через майже 30 років після Чорнобильської катастрофи, ми набагато краще розуміємо протяжний у часі, довгостроковий вплив Чорнобиля й усвідомлюємо, які важливі рішення потрібно прийняти для майбутнього стабільного розвитку планети, зокрема в сфері ядерної енергетики. Стало очевидним, що нам потрібно відмовитися від карбонових викидів і будувати свою енергетику на чистому

паливі...», – сказала, зокрема, вона у вступному слові.

Аналізуючи наслідки Чорнобильської катастрофи й проєктуючи їх на загальнопланетарну картину сьогодення, промовець навела фактологічні факти про те, як впливає на зміну клімату на планеті діяльність людини. «Фактологічно доведено, – сказала доктор Дурбак, – що викиди теплових газів на третину вищі, ніж перед індустріальною революцією й багато вищі, ніж за останні 800 тисяч років. Це спричинило підвищення загальнопланетарної температури повітря з початку XX століття на 0,74 градуса за Цельсієм (причому дві третини цього потепління припадає на період після 1980 року), і ця цифра продовжує зростати. Кожного року з самого початку тисячоліття глобальна температура підвищу-

Учасники міжнародної конференції в ООН «4-26-86 (Chornobyl): What has changed?» (у центрі третій ліворуч – посол Ю.Сергєєв, четверта ліворуч – д-р Христина Дурбак)

29 РОКІВ ПІСЛЯ ЧОРНОБИЛЯ: ЩО ЗМІНИЛОСЯ?

Під такою назвою 1 травня в Нью-Йоркській штаб-квартирі Організації Об'єднаних Націй відбулася міжнародна конференція. Її співорганізаторами виступили уряд України разом з Постійними представництвами Білорусі та Чехії при ООН. Головувала на конференції доктор Христина Дурбак, засновниця й голова організації World Information Transfer (WIT), яка організовує такі міжнародні форуми вже майже чверть століття

ВІДЛУННЯ ЧОРНОБИЛЯ

РАДІАЦІЯ

50 мільйонів кюри – такий загальний викид радіоактивних матеріалів після аварії на ЧАЕС. Ця сума аналогічна вибуху 500 атомних бомб такої потужності, яку було скинуто на Гросіму. 90 відсотків ядерного палива після Чорнобильської катастрофи потрапило в атмосферу.

ЗОНА

Загальна площа зараженої української території – 50 тисяч квадратних кілометрів в 12 областях України. Крім того, катастрофа на ЧАЕС зробила непридатними для проживання 150 тисяч квадратних кілометрів навколо станції.

РАДІОАКТИВНЕ ОПРОМІНЕННЯ

250 тисяч осіб евакуювали до кінця 1986 року з 30-кілометрової зони відчуження навколо ЧАЕС. Точна кількість жертв аварії й досі невідома. За різними даними, це від декількох тисяч до 100 тисяч осіб. За даними організації «Союз Чорнобиль», з 600 тисяч ліквідаторів 10 відсотків померли і 165 тисяч стали інвалідами. Всього ж під радіоактивне опромінення потрапили 8,4 млн. мешканців України,

Білорусі та Росії. Точні дані наслідків впливу аварії на ЧАЕС на здоров'я людей відсутні.

ТУРИСТИЧНА МЕККА

За останні роки місто-привид Прип'ять і зруйнований реактор перетворилися на Мекку для туристів-екстремалів. Мандрівників у зону супроводжують сталкери. Туристи оглядають колишні житлові будинки, школи, готелі, дитячі садки. Саркофаг же можна споглядати тільки на відстані. Туристів чекає зустріч з самоселами – пристарілими мешканцями сіл в зоні відчуження. Вартість екскурсії – близько 350 доларів.

НОВЕ ЖИТТЯ

Деякий час після аварії на Чорнобильській АЕС продовжували працювати два блоки. Їх обслуговували кілька сотень робітників та інженерів. Для співробітників Чорнобильської атомної станції, що позбулися роботи і житла після аварії, побудували нове місто – Славутич. Нині це наймолодший населений пункт в Україні. Улюбленим жартом його мешканців стала фраза: «Життя прекрасне, але дуже коротке»

ється, а процеси потепління, якими охоплена Земля, та його можливі наслідки стали очевидними не тільки вчепним, а й більшості мислячих людей. Ми бачимо більше засух, більше повеней, ми спостерігаємо підвищення рівня моря, забруднення коралових рифів, танення льодовиків на Північному й Південному полюсах...»

У ході конференції підкреслювалося, що сьогодні багато держав, включно з Великою Британією, Данією, Норвегією, Швецією, Гол-

ландією, Японією, Південною Африкою, Індією й навіть Китаєм, роблять помітні кроки в напрямку забруднення атмосфери й підвищення енергетичної безпеки, закривають небезпечні й економічно неефективні теплоелектростанції, зобов'язавшись зменшити викиди парникових газів (карбонів) в атмосферу до 2020 року на 40-45 відсотків.

Світ знову зрозумів небезпеку неадекватно захищених атомних електростанцій після трагедії в японському місті

Фукусіма 2011 року. Ця аварія знову нагадала події Чорнобиля 26 квітня 1986 року. Промовці наголошували, що навіть після Фукусіми в сучасному світі точаться гострі дискусії довкола будівництва атомних електростанцій та їхньої безпеки. Притому, що науковцями доведено, що для повної ліквідації використаних радіоактивних матеріалів безпечним способом потрібно більше ста років. А в разі аварії радіоактивні матеріали становитимуть небезпеку тисячі літ.

Юрій Сергєєв, дякуючи світовому співтовариству за участь у долі українського народу, який зазнав Чорнобильського лиха, й допомогу, водночас зауважив, що й через 29 років потерпілі Чорнобильської зони не змогли до кінця подолати наслідків цієї страхотливої катастрофи. «Сьогодні ми, українці, продовжуємо нести на своїх плечах основний тягар Чорнобильської катастрофи. А її трагічні наслідки, що переживають наші громадяни, вочевидь, не даватимуть нам спокою ще багато років», – підкреслив посол.

Напередодні конференції генеральний секретар ООН Пан Гі Мун виступив із спеціальною заявою й нагадав, що Організація Об'єднаних Націй проголосила 2006-2016 роки Десятиліттям реабілітації та стабільного розвитку потерпілих регіонів й схвалила План дій, спрямованих на подолання наслідків Чорнобиля. «Чорнобильське» десятиліття завершується 31 січня 2016 року. Сьогодні в ООН працюють над новою концепцією міжнародної співпраці на період після 2016 року. Вона повинна бути орієнтована на надання подальшої допомоги у відновленні районів, потерпілих у зв'язку з Чорнобильською катастрофою, й проведення спільної роботи задля ядерної безпеки в усьому світі.

Максим Лабунський
Фото WIT

FREE ADMISSION! - \$20 RIDE BRACELET SATURDAY 1-4

Yonkers Ukrainian Heritage Festival

On the Grounds of
St. Michael's Ukrainian Catholic Church
North Broadway & Shonnard Place - Yonkers, NY

Friday June 19th

6-10 PM

Saturday June 20th

1-10 PM

Sunday June 21st

1-7 PM

*Celebrating
30 years!*

VOCAL GROUPS & DANCERS
TRADITIONAL ARTS & CRAFTS
TRADITIONAL UKRAINIAN FOOD
VARENYKY - HOLUBTSI - KOBASY
RIDES & GAMES

HSCO 2015

www.yonkersukrainianfestival.org

4th Annual Ukrainian Festival

in Staten Island

4-й Щорічний Український Фестиваль

на Стейтен Айленд

June.07

**Holy Trinity
Ukrainian
Catholic Church**

288 Vanderbilt Avenue
Staten Island, NY 10304

**10.00 Служба Божа
Divine Liturgy**

**12.00 Святкова програма
Party**

**live entertainment
dancing
family activities**

**шоу програма
танці
сімейні розваги**

Enjoy Traditional Ukrainian Food, Drinks & Much More

Liturgy schedule

Sunday 10 am
Mon - Fri 8 am
Saturday 9 am
Holy Days 9 pm & 7 pm

о. Василь Годенчук
Fr. Vasile Godenciuc
718-442-2555
frvasile@aol.com

Розпорядок літургій

Неділя 10 am
Пон - П'ятн 8 am
Субота 9 am
Святкові дні 9 pm & 7 pm

**For More Information About Festival & Advertising Please Call
Alex Buduykevych +1(917) 684 2332, ukrfestivalsi@gmail.com**

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
і 113-ий Відділ СУА

запрошують на
**ДОБРОЧИННИЙ
КОНЦЕРТ**

Святкуємо 10-ліття
переїзду Музею
на нове приміщення

Виступатиме фортепіанний дует
Анна і Дмитрій Шелест
Композиції
Миколи Лисенка
Мирослава Скорики
Джорджа Гершвіна
Олександра Жука

СУБОТА
30 ТРАВНЯ
о год. 7 веч.

Вступ - 25 дол.
включно з перекусом

Купуйте квитки онлайн
заздалегідь або при вході.

THE UKRAINIAN MUSEUM • 222 East 6th Street, New York, NY 10003
212.228.0110 • www.ukrainianmuseum.org

EAST VILLAGE MEAT MARKET

J. Baczynsky

Найпопулярніший у Нью-Йорку
український м'ясний магазин пропонує
широкий вибір вуджених домашніх ковбас та
свіжовиготовлених гарячих і холодних виробів
української та європейської кухні.

Tel. (212) 228 - 5590

Fax (212) 979 - 6593

E-mail: Eastvillagemeats@hotmail.com

139 2nd Ave. (Bet. 8th and 9th Streets)
NEW YORK, NY 10003

Store Hours

Monday - Thursday	8:00 am - 6:00 pm
Friday	8:00 am - 7:00 pm
Saturday	8:00 am - 6:00 pm

VISA • MASTERCARD • ACCEPTED

Самопоміч (Н. Дж.) Федеральна Кредитна Співка

Principal Office
851 Allwood Rd
Clifton, NJ 07012
973 471 - 0700

www.bankuke.com

Botany Village Office
237 Dayton Ave
Clifton, NJ 07011
973 772 - 0620

MORTGAGE SALE!

Limited Time Offer!

Purchase Application Fee: **\$0.00***

15% down payment with: NO PMI**

15 Year Fixed Mortgage: **3.00% APR*****

20 Year Fixed Mortgage: **3.625% APR*****

30 Year Fixed Mortgage: **4.00% APR*****

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

*1-4 Family owner-occupied. Application fee includes Underwriting Fee, Appraisal Report, and Flood Search Fee. Borrower will be responsible for his/her attorney's fee, and all settlements between buyer and seller. At closing borrower will be responsible for interim interest and funding of an escrow account for real estate taxes and homeowners insurance. Limited time offer.

**PMI is Private Mortgage Insurance.

***APR is Annual Percentage Rate. Rates are effective May 18, 2015 and are subject to change.

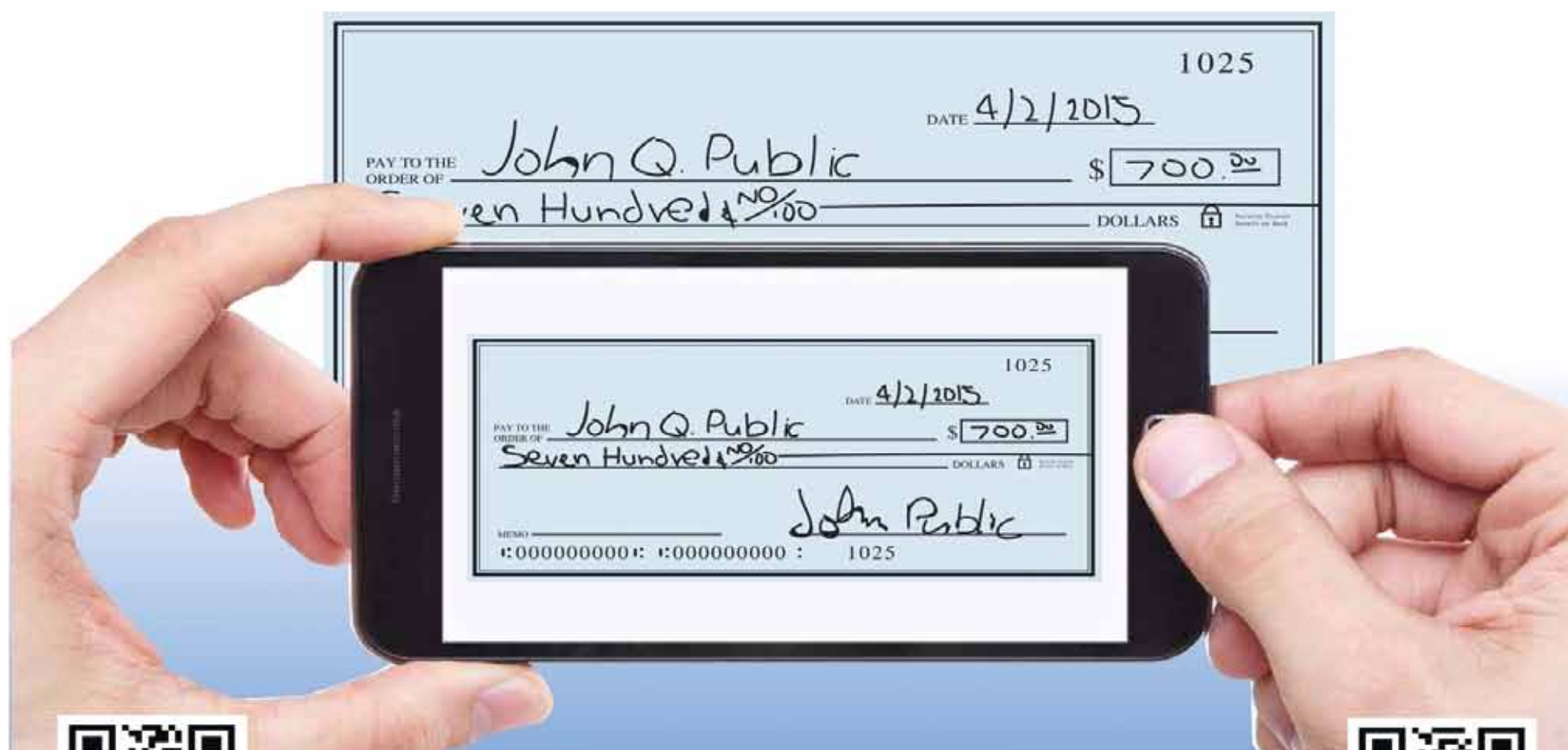

Selfreliance

Ukrainian American Federal Credit Union

Сфотографуйте свій чек і відправте на рахунок

користуючись нашою
НОВОЮ мобільною програмою

ANDROID APP ON
Google play

Available on the
App Store

5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911
300 E. Army Trail, Bloomingdale IL 630-307-0079

Selfreliance.Com

2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Послуга доступна тільки членам кредитівки, що мають активний чековий рахунок.
Просимо прочитати "Truth in Savings" інформацію, щоб довідатися про всі вимоги
стосовно рахунків у кредитівці "Самопоміч".
Докладні інформації про цю послугу подані у www.selfreliance.com/disclosures/

У ГРОМАДІ

Завантажте наш мобільний додаток для зручності контролю за рахунками!

Шукайте **SUMA FCU Mobile**

- Депозит чеків
- Перегляд балансів та історії транзакцій
- Перекази між рахунками та оплата позичок
- Оплата рахунків та більше

Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org**Філія в Йонкерсі**

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org**Філія в Спрінг' Велі**

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org**Філія в Стамфордї**

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org**Філія в Нью-Гейвен**

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Serving the Ukrainian Community of Philadelphia

UKRFCU.com
Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union

INVESTMENT RESIDENTIAL & MIXED USE LOANS

Now Offering

3 Loan Terms:

6 & 12 Year Balloon Loans

12 Year Fixed Rate Loans

Available for: 1-4 family non-owner occupied properties
1-12 unit and mixed-use investment properties

Christina Hewko is USFCU's Business Loan Manager, with over 18 years of experience in helping people acquire funding to purchase and refinance investment properties.

To learn more about our real estate business loans, please contact Christina directly at christinah@ukrfcu.com or 215.725.4430 ext. 704

Looking to finance your investment project in Fairmount, Northern Liberties, Fishtown, Manayunk, or in the Northeast?

To receive any product or service by the USFCU, you must be a member of the USFCU by opening a share (savings) account. All new memberships are subject to USFCU membership terms and disclosures (see membership eligibility at www.ukrfcu.com or inquire at any USFCU location). Please contact Christina Hewko (christinah@ukrfcu.com), Member Business Loan Manager, to learn more about the member business loan products we offer - 215.725.4430 ext. 704.

Federally insured by the NCUA.

ФЕСТИВАЛІ

Традиційний український фестиваль, який минулими вихідними відбувся на Сьомій вулиці в Мангетені утридцятьдев'яте, став, без перебільшення, найвселюднішим українським фестивалем Великого Нью-Йорка останнього десятиліття, ввібравши в себе всі радощі й тривоги сучасної України. Про це під час урочистого відкриття в п'ятницю ввечері, 15 травня, говорив отець Вернард Панчук, настоятель Української католицької церкви Святого Юра, яка започаткувала це свято й всіляко впродовж десятиліть намагається не просто втримати його, а втримати на високому організаційно-мистецькому рівні. Про це у вітальному листі підкреслював і єпарх Стемфордський, владика Павло Хомницький: «Дякуючи Богу, знову є нагода загостити на український фестиваль при Українській католицькій церкві Св.Юра. Ми всі його чекаємо, щоб відшукати та насолодитися українським мистецтвом, музикою, танцями, різноманітними смачними стравами та цікавим товариством...»

Попри традиційність, прикметною ознакою цього року була помітна увага до українства з боку американських високопосадовців. Висловити слова подяки та свою підтримку українській громаді, а через неї й всьому українському народові завітали члени міської мерії та законодавчих зборів Нью-Йорка: Бред Гойлмен, сенатор-демократ від 27-го округу Мангетена, Розі Мендес – член Нью-Йоркської міської Ради, яка представляє 2-й округ Мангетена, Сюзан Стетцер – регіональний менеджер від мангетенської громадської ради № 3.

Якби потрібно було назвати три найголовніші визначальні особливості цьогогорічного фестивалю, то це, напевне, відданість українським традиціям, доброчинність і велике чуття єдності з Україною. Це відчувалося в усьому – від естетичного оформлення мистецької програми свята, яку хотілося взяти до рук й перегортувати, мов художній витвір, до її наповнення.

Головне дійство, зрозуміло, відбувалося на сцені – у фестивалі взяли участь більш як три десятки танцювальних і співочих гуртів та солістів, відомих виконавців та дебютантів, із знайомим репертуаром і зовсім новим, серед яких брати Добрянські, Оля Фриз, Наталія

Український фестиваль у Нью-Йорку – це запальне свято українського танцю, української пісні й українського духу

39-Й УКРАЇНСЬКИЙ!

15-17 травня в Мангетені під покровом церкви Святого Юра відбувся традиційний фестиваль української культури

У цього фестивалю велике майбутнє, бо щороку в ньому бере участь багато маленьких артистів

Крутовська, Софія Найда, Наталія й Данило Блишаки, Христина Шафранська, Боженка Дергало, Василь Чорний, Максим Лозинський, який присвятив пісню «Моя маленька незалежність» Надії Савченко, ушавлений танцювальний ансамбль «Сизокрили» та їхні «дочірні» школи, школа бального танцю Наталії Лемішки, хореографічні колективи Григорія Момота, дівочий хор під керівництвом Анни Бачинської... Ці імена вже стали «брендами» й не потребують особливих представлень.

Широкою була й географія учасників свята – слухачі радо

вітали кожного учасника з Нью-Джерсі, Лонг-Айленда, Конектикуту, особливо широко гостей «здалека» - ансамбль «Ватра» зі Львова під керівництвом Андрія Кучерепа та школу українського танцю «Явір» з Торонто, де керівником Тамара Татух. Але найщедріше винагороджували оплесками найменших – артистів-вихованців нью-йоркської «Світлички» 83-го відділу Союзу українців (вихователі – Дарія Генза і Дарія Дроздовська) та школи катедри Св.Трійці, що на Брум-стріт у Нижньому Мангетені (керівник – Оленка Гошовська).

Цьогогорічний 39-й український фестиваль у Нью-Йорку був просякнутий духом доброчинності. Тон задавав Організаційний комітет фестивалю, який оголосив, що частину своїх прибутків жертвує до міського Фонду розвитку Нью-Йорку, для відбудови свого мікрорайону й допомоги тим, хто постраждав унаслідок трагедії після вибуху газу в будинку на розі Другої авеню та 7-ї вулиці. Серед «вендорів», тобто орендарів наметів, з яких продавалися картини, книги, вишивки, різноманітні сувеніри та знамениті українські страви, широко були представ-

лені бізнесові й громадські організації, які сьогодні вважають своїм моральним обов'язком допомагати героям і жертвам Революції Гідності та війни на Сході України, більшість з яких постали в післямайданний час: Wounded Warrior Ukraine, American European Solidarity Council, Save Lives Together, Aid from First Ukrainian Assembly of God та ін.

Переймаючись болями й думками про материкову Україну, учасники фестивального дійства не забували також про американські «українські острови», які також потребують підтримки та захисту. Наприклад, активно діяли приятелі Українського музею в Нью-Йорку – переважно союзники та їхні однодумці, які всі зароблені на фестивалі кошти передали у фонд розвитку цього музею.

Якби існував конкурс найзапашнішого «острова» фестивалю, то гранд-прі, без сумніву, отримав би 113-й відділ США, який очолює відома художниця Ілона Сочинська: з року в рік він традиційно наповнює, додаючи весняного настрою, фестивалю атмосферу ароматом конвалій та бузку, вирощених самими союзниками. А виручені кошти від продажу квітів, картин та інших мистецьких творів йдуть також на підтримку Українського музею та інших доброчинних проєктів. До речі, 30 травня з ініціативи 113-го відділу США в Українському музеї в Нью-Йорку відбудеться доброчинний вечір класичної музики.

Український фестиваль у Нью-Йорку не лише для українців

У 39-му українському фестивалі в Нью-Йорку взяли участь десятки творчих колективів і солістів. На фото співає одна з них – Наталія Крутовська

Група волонтерів для підтримки Українського музею в Нью-Йорку

Найзапашніший український «острів» – бузково-конвалієвий 113-го відділу СУА

Травневий фестиваль у Нью-Йорку – справжнє свято для української громади

Фотолітописці українського життя в Америці Роман Верхняк і Богдан Гриців, які найчастіше залишаються за кадром

На цьогорічному фестивалі кожен міг знайти собі віддушину. Працювало дитяче містечко із забавами для наймолодших, «відпочинковий закуток» від «Разом» – для старших, «базар» від «Ву України» – для тих, хто шукав модерні вишивані краватки, спідниці, штани і навіть шкарпетки, «молитовний намет» (так само, як колись на Майдані) – від молитовної групи «Чисті серця»...

А якби існував конкурс на найсмачнішу чергу, то його виграли б господині й господарі церкви Св.Юра та «Веселки» –

черги по їхні вареники, борщ, голубці й канапки з шинкою «від Бачинського» розтягнулися майже на цілий квартал.

А в суботу ввечері гостей свята забавляв гурт «Галичани» під керівництвом заслуженого артиста естрадного мистецтва України Віктора Сидора.

За всім цим триденним дійством своїм самовіддана праця сотень добровольців, людей доброго серця, готових жертвувати своїм часом, енергією, талантом, знаннями, грошми задля української справи. Насамперед це Фестивальний

комітет, до якого входили отці Вернард Панчук і Петро Шишка, Андрій Стасів (голова фестивального комітету), Анна Бачинська (координатор мистецької програми), Ірина Брацера (адміністративний директор), Марія Маслович (скарбник), Ярослава Рубель (фінансовий асистент), Андрій Ільницький (директор Fundraising fund), Роман Верхняк (PR-менеджер), Богдан Бурміч (мистецький директор), Христина Мельник (координатор волонтерів) та 12 членів.

Навряд чи фестиваль відбувся б, якби його не підтри-

мали спонсори, серед яких незмінно головний – Українська федеральна кредитова кооператива «Самопоміч» (Нью-Йорк), а також «Платиновий» – ресторан «Веселка», «Золотий» – телефонна компанія WDT, «срібні» – East Village Meat Market, Meest-America, Jimmy's No.43, McSorley's Old Ale House, St.George Owners Corporation, Wolodymyr & Anna Rak, Boscieshewsky Family, Blue & Gold Bar, та низка інших, чії імена та назви можна було бачити на сторінках мистецької програмки.

Організатори 39-го Українського фестивалю в Мангетені під покровом церкви Святого Юра висловлюють щирю вдячність усім учасникам, жертводавцям, доброчинцям, партнерам, добровольцям, гостям за допомогу, посвяту, підтримку й віру в силу українського слова, української пісні, українського танцю, української єдності й українського духу в Нью-Йорку, Америці, Україні й цілому світі.

Катерина Боруш
Фото Романа Верхняка і «НГ»

ЛИСТОНОША «НГ»

Наша адреса:

“NOVA ГАЗЕТА”

64-15 Dieterle Cres.
Rego Park, NY 11374

E-mail:

vlabunsky2002@yahoo.com

ОДИМ РЕЧЕННЯМ

Мені 93 роки, але з нетерпінням чекаю кожного числа вашої газети, бо ще хочу знати правдиву інформацію про те, що діється в Україні і світі...

**З пошаною,
Ольга Сливка
Даймонд Пойнт,
штат Нью-Йорк**

На знак безмежної радості й великої подяки за публікацію малюнка й вірша, присвяченого Надії Савченко, складаємо скромний внесок для підтримки цікавих матеріалів з побажанням творчого довголіття...

**З повагою,
родина Цісельських
Гадсон, штат
Пенсильванія**

Прочитала у вашій газеті про матір солдата, яка йшла більше ста кілометрів пішки на прощу, щоб помолитися за свого сина, який воює за Україну в АТО, тепер я молюся за цю матір...

**З вдячністю
за дуже людяну газету,
Галина Минько
Філадельфія, штат
Пенсильванія**

Дякую за те, що не боїтеся писати правду про сьогоднішню владу в Україні, надсилаю невеликий даток на прес-фонд...

**З повагою,
Олекса Краснобрижний
Сакраменто,
штат Каліфорнія**

Чекаю кожного номера вашої газети, але завжди починаю читати її з кінця, бо якщо читати з початку, то може зупинитися серце від болю за Україну...

**З Богом і любов'ю до вас,
Софія Гладішко
Сейлем, штат Орегон**

СМЕРТНИКИ

Шановна редакціє!

Завжди з великою цікавістю читаю вашу газету, а найцікавіші статті підшиваю. В ці травневі дні пильно переглядаю статті, присвячені ветеранам Другої світової війни. Але сумно, що жодне видання не згадало про трагічну долю сотень тисяч нашого вояцтва з лав Української національної армії (УНА). Хотів би поділитися з вашими читачами своїми спогадами.

У 70-ліття закінчення Другої світової війни треба віддати шану й воякам УНА (хоча б посмертно) за їхні заслуги в боротьбі за незалежність України. Здавалося б, про які заслуги Української національної армії та Другої дивізії можна говорити, якщо вони існували тільки 55 днів та й то перед закінченням війни? Лаври й ордени дістаються переможцям.

Треба віддати належне тогочасним українським політикам, що виборили право на створення УНА, чим зберегли життя десяткам тисяч нашої молоді, включно з дивізією «Галичина», щоб вони не потрапили до лав так званої Рускої освободительної армії (РОА) генерала Власова. В цьому особлива заслуга генерала Павла Шандрука та ще тоді полковника Петра Дяченка, які зуміли нашвидкоруч створити Другу дивізію – зародок Української Національної Армії. Якщо б не було створено Другої дивізії, тоді не було б і УНА, а доля дивізії «Галичина» та всіх українців на окупованих «переможцями» територіях була б більш ніж трагічна. До сьогодні ніхто точно не знає (і вже не знатиме), скільки сотень тисяч українців упродовж північного часу советські «лапайдухи» насильно вивезли з Європи в глибину Советського Союзу та Казахстану, поки Д.Айзенгавер не зупинив цю «лапанину». Також немає точної достовірної інформації, скільки людей покінчили життя самогубством, щоб не потрапити катом до рук.

Німці, хоч і цивілізована нація, але в часи окупації поводитися гірше варварів, однак і між ними зустрічались одиниці, варті згадки. Такі, як губернатор Вехтер, д-р. Арльт та міністр А. Розенберг. Завдяки їхній безкорисливій допомозі було створено Український Національний Комітет та УНА. Міністр Розенберг був настільки прихильний до українців, що потрапив у неласку Гітлера. В останній фазі війни майже два мільйони українців зазнали найважчих часів за всю війну. Бездержавних українців використовували на найтяжчих роботах, призивали до Вермахту, протилежності оборони та пхали до дивізії Власова.

Друга дивізія під команду генерала Петра Дяченка складалася з двох бригад. Перша проходила вишкіл у великих кошарах в Німеку, а друга під командою майора В.Пітулей – в Бранденбургу та в селах Бріллов і Радевеге. Разом майже 7 тисяч вояцтва, віком від 18-ти до 30-ти років, старшини і підстаршини, багато немолодих вже людей, були навіть ветерани Першої світової війни. Цікаво, що комендант 2-ої Дивізії генерал Дяченко не відвідав ані разу Другу бригаду, а майор Пітулей не бачив Першої бригади. Правда, німці тримали обидві бригади за більш як 200 кілометрів одна від одної – мабуть, не довіряли більшій силі. Навіть присягу бригади приймали окремо: Перша – 28 березня, гучно, в супроводі Капели бандуристів Г.Китастого, а Друга – 2 квітня 1945 року, скромніше. З уваги на вагомість змісту цієї «Присяги» подаю в цілості:

«Присягаю Всемогучому Богові й перед Святою Його Євангелією та Животворним Хрестом, не шкодуючи ні життя, ні здоров'я, скрізь та повсякчасно під українським національним прапором боротися зі зброєю в руках за свій народ і за свою Батьківщину – Україну. Свідомий

Обкладинка книги І.Буртика «Тернистий шлях Другої дивізії УНА»

великої відповідальності присягаю як вояк Українського Національного Війська виконувати всі накази своїх начальників слухняно й беззастережно, а службові доручення тримати в таємниці. Так нехай мені допоможе Бог і Пречиста Мати!». Цю саму присягу прийняла пізніше, 25 квітня, дивізія «Галичина», коли її було перейменовано на Першу дивізію УНА.

Про трагічний бій Першої дивізії під Бродами написано багато праць та споминів, а про Другу, навпаки, майже нічого. Тому згадаю дуже коротко про бої обох бригад (а докладніший опис можна знайти у моїй праці «Тернистий шлях Другої дивізії УНА»).

Чому під кінець квітня генерал Шандрук з д-ром Арльтом дорогою до дивізії «Галичина» під час зустрічі з генералом Г. фон Штравхціом передали Другу дивізію під його команду, який радо погодився й обіцяв надати нове приміщення? На це запитання до сьогодні немає зрозумілої відповіді. Внаслідок того, німці до тижня часу примістили Першу бригаду ближче до фронту – в місті Гляц у Чехії, а Другу залишили для оборони міста Бранденбургу. Перша бригада наприкінці квітня провела успішні бої за Бавцен з коштушківською дивізією армії Конева, здобувши 300 полонених вояків, 10 старшин та командира дивізії Лілевського (росіянина з польськими прізвищем), 200 пар коней та чимало різного спорядження й зброї. Майже 50 полонених вояків-українців відразу записалися до бригади. Після важких боїв, вранці 8 травня 1945 року, рештки бригади потрапили в оточення, а пробитись з нього і дістатись ворожим тереном 200 кілометрів до ріки Ельби в альянтський полон, було подібне до сну, який небагатьом таки вдалося справдити. Сотня УПА, яка перебувала з бригадою, зникла ще перед оточенням. Доля Другої бригади не була легшою – майже 4 тисячі голодних вояків проходили щоденно військовий вишкіл на території Бранденбургу та околиць. Життя значно погіршилось після першого бомбардування міста 20 квітня – через знищення електростанції не було ані світла, ані води. Після 27 квітня перестала діяти польова кухня, не стало навіть сухого пайка. Рятуював усіх добутий з бронепотягу шоколад. Зарослі,

немиті, голодні, чорні від спаленої жуле-лиці, якою висушували мокру територію, вояки виглядали страшнішими, ніж їхня зброя. Бої за місто, а згодом вуличні бої тривали від 23 квітня до 9 травня. Вояки перегукувалися нецензурною лайкою з окопів по обидва береги каналу Гафе. Советчики сказали правду, що з 1 травня почнеться масакра. Людиноподібним воякам загрожувала неминуча смерть, граномети замовкли, бо запаси набоїв і снарядів закінчились, голод і спрага змушували людей на непередбачувані дії. Та коли біда найгірша, тоді Божа поміч найбільша. У ранні години 9 травня два чи три батальйони вояків УВВ (Українського Визвольного Війська) прорвали оточення з криком: «Виходьте, маємо для вас харчі!» Зразу не хотілось вірити людям у советських шинелях, та коли побачили знайомі УВВ на руках, з радості закричали: «То наші, наші, наші!» З певністю, немає митця слова, щоб міг описати почуття радості ще живих смертників. Ті вояки, що були розташовані далі й не чули того заклику, не вийшли – їхня доля невідома. Однак смертникам не пощастило дійти до Ельби, бо німецькі джипи зі скорострілами загородили дорогу й наказали йти в бій за маленьке лісове село, щоб забрати німецького генерала з родиною. Бракує слів, щоб описати цей останній трагічний бій. Це було справжнє пекло! Люди, які вже майже пережили війну, гинули у вогні палаючого лісу. Небагатьом пощастило пережити це пекло, щоб розказати світові про страшне звірство людини над людиною.

Старшини, які найбільше доклали зусиль, щоб дивізію «Галичина» перевести до УНА, пішли з Першою дивізією, щоб здатись в полон англійцям. Чому вони та багато інших осіб, які старалися всіма засобами зберегти Першу дивізію від репатріації до Сталіна, ніде й не згадували, щоб зберегти й Другу дивізію? По війні багато було розмов і виправдань, але всі вони не витримували критики. Завдяки єдності Першої дивізії й тиску визначних українських мужів на світових політиків, єдина Перша дивізія з 200 тисячами українського вояцтва опинилася на терені західних держав, які не підлягали насильницькій репатріації до СРСР, бо згідно з договором, вояцтво походило із земель, окупованих Польщею.

Як склалася доля решти вояцтва? Крім Другої дивізії, що зуміла оформити по війні невелике об'єднання, з решти вояцтва вижили тільки ті, хто зумів себе захистити від злющого ока російських «лапайдухів». Офіційно про них ніде немає згадки. Багато з них закінчили студії в державах вільного світу та посіли провідні позиції у суспільно-громадському, політичному та релігійному житті за кордоном. Вони самовіддано допомагали організовувати молодечі, спортові та фінансові організації й підприємства, довкола яких об'єднувалася уся спільнота. «Живі» й підпільні контакти з Україною мали великий вплив на відродження національної свідомості в Україні, яке наглядно проявилось в часи відновлення незалежності 1991 року. Нехай же цей коротенький спомин про трагічну долю й жертви нашого вояцтва буде відповіддю всім міфам про безкровне відновлення Української незалежності у 1991 році! Нехай ці рядки в 70-ту річницю кінця найжорстокішої війни в історії людства будуть словом пошани й признанням усім ще живим! Вічна пам'ять усім воякам, які віддали свої життя за волю нашого народу й спочивають в невідомих братських могилах чужих країв, далеко від рідної землі!

**Іван Буртик
Клифтон,
штат Нью-Джерсі**

ПОДЯКА

Слава Ісусу Христу!
Високоповажні й дорогі панство Лабунські!
Сердечне спасибі за особисті теплі слова вітання та побажання з нагоди мого 85-ліття! Мені дуже приємно, що ви спільно зі мною відзначили цей Богом дарований вже «поважний» вік. Та особлива щира подяка за численні привіти, видрукувані з цієї нагоди у «Новій газеті»!

Треба признатися, що після довгих літ праці (і немало критики) приємно було почути трішки признання.

Запевняю, що ви залишаєтеся зі мною в моїх щоденних молитвах. Хай ласкавий Господь благословить силою та успіхами на прийдешнє!

+ Василь Лостен,
Єпископ-емерит Стемфордський

СТУДЕНТИ З ДОНБАСУ – СТИПЕНДІАТИ
ФОНДУ ІМ. КАТЕРИНИ КОВШЕВИЧ

Стипендіати Фонду зі С.Герилівим та Л.Казанцевою

Хотів би через вашу газету подякувати доктору Христині Дурбак, голові фонду ім. Катерини Ковшевич, за велику добродію справу, яку вона робить. Крім гуманітарної допомоги воїнам, які воюють на Східному фронті, пораненим, сиротам, вона розуміє, що треба захищати й лікувати Україну сьогодні, але не менш важливо думати й про її майбутнє. Тому доктор Христина Дурбак підтримує також студентів. Благодійний Фонд Катерини Ковшевич постійно надає фінансову підтримку студентам, які успішно навчаються, є активними прихильниками укра-

їнської державницької ідеї, активно пропагують українську мову, беруть участь у розбудові громадянського суспільства в Україні. Президент Фонду доктор Христина Дурбак зазначала його на честь своєї матері Катерини Ковшевич, яка була активною учасницею руху Опору проти радянського тоталітарного режиму в Україні в роки Другої світової війни.

Ось і нещодавно для восьми студенток, які, рятуючись від війни, переїхали з Донецької та Луганської областей до Бердянська й навчаються тут у педагогічному університеті, Фонд імені Катерини Ковшевич пере-

казав 6 300 доларів на оплату навчання.

Це було велике університетське свято, на якому їм вручили сертифікати про допомогу та сердечно привітали. Директор Інституту соціально-педагогічної та корекційної освіти Лариса Казанцева зачитала спеціальний лист подяки для пані Христини Дурбак, який університет надіслав їй особисто.

**З повагою,
регіональний
представник фонду
ім. К.Ковшевич
Бердянськ,
Запорізька область**

ЗВЕРНЕННЯ ВІД ОРГАНІЗАЦІЇ
«БОРІМОСЯ-ПОБОРЕМО»ОСЕРЕДКА ІНТЕЛІГЕНЦІЇ МІСТА ЛЬВОВА
ДО УКРАЇНСЬКОЇ ДІАСПОРИ США Й КАНАДИ

Просимо українську діаспору США та Канади допомогти в цей найскладніший для України час, оприлюднивши серію надісланих статей, бо в Україні на всі статті політичного характеру діє цензура з подальшою кримінальною відповідальністю за їхнє оприлюднення через пресу та інтернет. Оприлюднення цих статей дасть для України значно більше, ніж вся сукупна іноземна гуманітарна допомога. Статті треба опублікувати невідкладно, не гаючи часу. Слава Україні! Героям слава!

Як зробити владу по-справжньому народною?

Це можна зробити через Майдан – посланців на Всеукраїнське Віче від кожної області України, які засідають в залі Верховної Ради й вирішують всі нагальні питання. В Майдан не входять представники олігархів, депутати та представники будь-якої партії. Пропозиції українського народу на Майдан повинні починатися знизу, тобто здійснюються подання пропозицій від колективів, громадських організацій та від окремих осіб в районні, селищні ради (створити там відділи Майдану) на певні напрями (оцінка та побажання стосовно президента, оцінка та побажання уряду, оцінка та побажання Верховної Ради та необхідні зміни в побуті держави – все в окремих урнах).

В кінці місяця запрошуються представники колективів, громадянських організацій та окремі особи, які подавали свої пропозиції до спільного обговорення та узагальнення пропозицій. Далі узагальнена пропозиція набуває юридичного статусу початкової пропозиції, яка не змінює своє первісне формулювання та надходить до обласної ради у відділ Майдану й збирається Віче – представники від районних, селищних Майданів, де кожен відстоює свій варіант. Варіанти обговорюють і кращий з них особи, що пропонували й відстоювали, везуть як делегати на Всеукраїнське Віче Майдану з метою узагальнити дану пропозицію й внести у законодавство, або просто змінити чи ліквідувати те, про що мова.

Делегований Майдан, як найголовніший орган державної влади, на період засідань засідає в залі Верховної Ради й вирішує питання, які вони привезли від імені народу, не додаючи й не віднімаючи від свого імені, бо за своєвольні зміни будуть нести кримінальну відповідальність.

Представниками (делегатами) не мають права бути представники будь-якої партії та депутати всіх рівнів. У делегати обирають тих осіб, які запропонували кращу пропозицію й вона лягла в основу загальної пропозиції.

Загальне поняття Майдану (Віче) необхідно скрупульозно оприлюднити через всі засоби інформації, щоб люди чітко знали, що таке сучасний Майдан та їхні права на різного типу пропозиції.

Подання пропозицій відбувається у двох примірниках, тобто секретар місцевого Майдану робить копію, ставить свій підпис та печатку й віддає копію особі, що вносить пропозицію. В подальшому ця особа з'являється на запрошення з даною копією.

**Володимир Войтович
Львів**

АДВОКАТ
СЕРГІЙ ГОШОВСЬКИЙ

- ◆ Купівля-продаж нерухомості, бізнесу
- ◆ Імміграційне право
- ◆ Нещасні випадки, травми
- ◆ Заповіти, трасти, розлучення

Hoshovsky Law Firm, 347 Fifth Avenue, Suite 1009, New York, NY 10016
(212) 532-8600 (212) 532-8601 Fax: (212) 208-4509

ІМІГРАЦІЙНІ СПРАВИ – ЗУСТРІЧ У НЬЮ-ЙОРКУ

**АДВОКАТ АНДРІЙ СЕМОТЮК ЗАПРОШУЄ НА ДОПОВІДЬ ПРО
НОВУ ІМІГРАЦІЙНУ РЕФОРМУ ПРЕЗИДЕНТА ОБАМИ Й ТЕ, ЯК
ВОНА МОЖЕ ДОПОМОГТИ УКРАЇНЦЯМ В США ТА ЗА КОРДОНОМ.**

**КОЛИ: НЕДІЛЯ, 31 ТРАВНЯ 2015 Р., 1:30 ГОД. ПО ПОЛУДНІ.
ДЕ: УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЧКА ЦЕРКВА СВ. ЮРА В НЬЮ-ЙОРКУ, 30 EAST 7-TH STREET.**

**ЗА ДЕТАЛЬНІШОЮ ІНФОРМАЦІЄЮ ПИШИТЬ НА АДРЕСУ: ANDY@MYWORKVISA.COM
ВСТУП – ВІЛЬНИЙ.**

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР
PALLADA

Заснований 1992

- Грінкарти (одруження, праця, об'єднання сімей, та ін.)
- Грінкарти через працевлаштування (Labor Certification)
- Оформлення документів для Візового Центру (NVC)
- Оформлення документів для вигравших у лотереї DV
- Отримання дублікату вигравшу у лотереї DV
- Візи нареченого або нареченої (K1)
- Робочі візи строком до шістьох років (H1B)
- Відновлення карти реєстрації прибуття до США (I-94)
- Продовження терміну перебування та зміна віз
- Довіреності та заяви
- Апостиль
- Нотаріус
- Травел паспорти для володарів грінкарт
- Натуралізація
- Громадянство
- Переклади документів
- Запрошення для тимчасового візиту в США

За інформацією відносно робочих годин
або для призначення Вашого візиту
просимо дзвонити за номером (212) 387-8683

98 Second Avenue, #2-A, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (917) 522-9587 • E-mail: pallada@comcast.net

"Нова газета" -

український громадсько-політичний тижневик.

Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку

Видавець і головний редактор -

Валентин Лабунський

Власний кореспондент у США -

Катерина Кіндрас

Власний кореспондент в Україні - **Василь Туглук**

Дизайн - **Ukrainian Media Group, Inc.**

РЕКЛАМА Й ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЄТЬСЯ ЗА ТЕЛ.:

718-275-2503, 917-324-0359

Відповідальність за зміст рекламних матеріалів
та оголошень несуть рекламодавці.

Адреса редакції:

64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374

Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com

Інтернет сторінка: WWW.NOVAGAZETA.INFO

"Nova gazeta" - the Ukrainian weekly

Established October 2008 in New York.

Publisher and editor-in-chief -

Valentyn Labunsky

Correspondent in USA -

Kateryna Kindras

Correspondent in Ukraine -

Vasyl Tuhluk

Design - **Ukrainian Media Group, Inc.**

The publisher may not have the same standpoints

with the author of a printed material.

Authors of printed materials are fully responsible

for the content of their commercial Ads

Editorial Office:

64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374

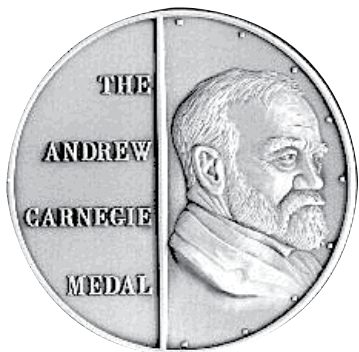
Advertising Department: **Tel.: 917-324-0359**

E-mail: vlabunsky2002@yahoo.com

Website: WWW.NOVAGAZETA.INFO

Ціна договірної

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

Подорожуючи минулої весни аризонською пустелею й милуючись квітуванням кактусів сагуаро, з подивом довідався, що наукова назва цього найбільшого на планеті кактуса – Карнегія гігантська, *Carnegiea gigantea*, якщо латиною. І названий він так на честь особи, яка не мала жодного прямого стосунку до біології й працювала в цілком протилежній царині – підприємець Ендрю Карнегі був власником найбільших на планеті сталеливарних комбінатів. Але водночас і великим філантропом. У 1903 році завдяки його фінансовій підтримці в місті Тусоні (штат Аризона) було створено науково-дослідну ботанічну лабораторію з вивчення пустелі, і сагуаро дуже швидко присвоїли назву «карнегія».

Втім, з іменем Ендрю Карнегі пов'язані не тільки кактуси, а й бібліотеки, наукові центри, концертні зали, навіть знаменита дитяча передача «Sesame Street». Але, напевне, найчастіше з його іменем асоціюється знаменитий Carnegie Hall у Нью-Йорку. Біографи пишуть, що музика, театр не були його стихією, але хлопчиком-підлітком, працюючи в Піттсбургу розсильним, йому нерідко випадало носити телеграми до театру, й те дійство, яке відбувалося за зачиненими для нього дверима, завжди зачаровувало його, вихідця з робітничих кварталів бідноти.

Ідея ж цього знаменитого нью-йоркського концертного залу народилася зовсім несподівано, посеред Атлантики. Навесні 1887 року Ендрю Карнегі зі своєю дружиною Луїзою пливли кораблем у весільну подорож до Європи, на історичну батьківщину, до Шотландії, й одного вечора познайомилися з молодим диригентом Волтером Демрошем, який закінчив свій літній сезон, працюючи з Нью-Йоркським симфонічним оркестром, і тепер повертався до Європи. 25-літній музикант поділився своєю сокровенною мрією – побудувати в Нью-Йорку розкішний концертний зал. Ендрю ця ідея зацікавила, Луїза підтримала його і 15 травня 1891 року концертом Петра Чайковського під диригуванням Волтера Демроша на Сьомій авеню в «столиці світу» відбулося урочисте відкриття розкішного концертного залу, виступити в якому мріятиме кожна зірка планети. Фешенебельний Carnegie Hall з трьома

Головна зала улавленого Карнегі-голла в Нью-Йорку

ЄВАНГЕЛІЄ ВІД ЕНДРЮ

Наша довідка: Ендрю Карнегі – відомий американський підприємець, один з найбагатших людей планети всіх часів, великий меценат, батько американської філантропії. Народився 25 листопада 1835 року в Шотландії в робочій родині, яка в 1848 році емігрувала до США. В період промислової революції був втіленням американської мрії. Заснував сталеливарну корпорацію й став «сталевим королем» Америки та всього світу.

По жертвував на добродієнні цілі дев'ять десятих усіх своїх багатств – 350 мільйонів доларів (за еквівалентом 2015 року – до 5 мільярдів), з яких 290 мільйонів дісталися США, 60 – Великій Британії та іншим країнам світу. На його кошти створено майже 3 тисячі бібліотек, наукові, освітні, мистецькі центри, «Фонд героїв» для підтримки людей, що ризикували своїм життям у героїчних умовах. На кошти Карнегі побудовано знаменитий Карнегі голл у Нью-Йорку та Палац миру в Гаазі, в якому міститься сьогоденний Міжнародний суд.

У 1900 році Ендрю Карнегі написав книгу «The Gospel of Wealth» (Євангеліє багатства), в якій обгрунтував основне правило свого життя: «Людина, яка помирає багатою, помирає в ганьбі».

Помер 11 серпня 1991 року в Леноксі (штат Массачусетс). Похований на Sleepy Hollow Cemetery в Північному Террітавіні, неподалік Нью-Йорка.

Будівля Міжнародного суду в Гаазі, побудована на кошти Ендрю Карнегі

концертними залами, головний з яких п'ятирівневий, де глядачів розвозять по своїх місцях спеціальні ліфти, у світі один. Але концертні зали з аналогічною назвою існують також у Лючсбургу (штат Західна Вірджинія), Піттсбургу (штат Пенсильванія) й у Данфермлі (Шотландія).

«Найкраща спадщина для людини – народитися в злид-

нях, бо вони стануть стимулом для його діяльності», – любив повторювати він, але вже в третій частині свого життя.

Ендрю Карнегі народився 25 листопада 1835 року в Данфермлі (Шотландія), що на північному заході межує з Едінбургом, в сім'ї ткача Вільяма Карнегі й доньки чоботаря Маргарет Моррісон. Життя в Шотландії було нелегким. Щоб

не дати родині пропасти, глава сім'ї вирішує пошукати щастя в Новому світі, де вже обжилася його рідня. Спродавши майно й позичивши трохи грошей, батьки купили квитки на пароплав, який через п'ятдесят днів доставив їх до американського берега. Оселилися в Піттсбургу, приєднавшись до тамтешньої велелюдної шотландської колонії.

Усе життя Ендрю беріг конвент, у якому, працюючи на швейній фабриці в 12 років, він отримав свою першу тижневу платню – один долар і 25 центів. У 14 років він почав працювати в телеграфній конторі, де вже заробляв два з половиною долари на тиждень. Старанного хлопчини підмітив суперінтендант Піттсбурзької залізниці Томас Скотт і взяв своїм особистим секретарем-персональним телеграфістом. Потім він часто жартував, що вирішальним був його каліграфічний почерк. Хоча в Шотландії Ендрю закінчив лише чотири класи початкової школи, а в Америці, щоб надолужити прогадане, один раз на тиждень ходив до публічної бібліотеки для робітничої молоді. Власне, та бібліотека й працювала лише один день на тиждень. Саме тому найбільшу частку своїх статків Ендрю Карнегі віддасть пізніше на публічні бібліотеки, започаткувавши майже три тисячі бібліотек. Самоук Карнегі хотів дати таку можливість більшості хлопців та дівчат і зробив це – сьогодні 40 відсотків населення США безплатно користуються його бібліотеками.

«Ніколи не досягне успіху той, хто не робить нічого з того, що йому підказують. Але не досягне успіху й той, хто робить тільки те, що йому кажуть, і не більше...» – був переконаний Ендрю Карнегі.

Він умів легко й швидко розшифровувати депеші вголос, прямо з «гарячого листка» й дуже швидко почав отримувати пристойну, як для його посади, платню – 35 доларів на місяць. Томас Скотт порадив йому вкласти гроші в бізнес, і хлопець всі свої заощадження (217 з половиною доларів) вклав в акції компанії, яка випускала спальні вагони.

Ендрю Карнегі з дружиною Луїзою

На кошти Е.Карнегі створено більш як 3 тисячі бібліотек

На тлі кактусів сагуаро (наукова назва – *Carnegiea gigantea*) в аризонській пустелі Сонора

Могила одного з найбагатших людей планети Ендрю Карнегі та його дружини Луїзи в Північному Террітавні, неподалік Нью-Йорка

Через кілька років ці папери приносили Ендрю вже по 5 тисяч доларів на рік. У 1859 році Карнегі займає посаду свого покровителя Томаса Скотта, коли того забирають на підвищення, але все одно отримує меншу платню, ніж прибутки, які дають його акції. Вже тоді Ендрю зрозумів, що «справжнього успіху добивається лише той, хто вибрав один шлях і послідовно, крок за кроком, йде ним до своєї мети». У 28 років він зосереджується на сталеливарному бізнесі й засновує компанію, яка незабаром стане всесвітньо відомою корпорацією Carnegie Steel Company. У 30 років його річний прибуток перемажав 50 тисяч доларів і був більш ніж успішним. У 33 роки, ставши помітною особою в американському бізнесі, він тішить себе мрією вступити до Оксфорду й видавати власну газету.

«Збирання багатств на землі – один з найгірших видів ідопоклонства. Жоден ідол не є таким руйнівним, як гроші», – усвідомлює молодий мільйонер, але азартна гонитва за новими й новими мільйонами не відпускає його. Знайомство з Генрі Бессемером – винахідником конверторного способу виробництва криці – лише підливає оливи у вогонь. І Карнегі, запровадивши його в себе, знижив собівартість сталі зі 100 доларів до 12. Він скуповує старі фабрики з виробництва заліза й перетворює їх на сталеливарні, запроваджуючи на них нові технології, знижує собівартість продукції й отримує контроль над четвертиною всього виробництва сталі й чавуну в країні.

«Люди, які не здатні налаштувати себе на результат, вдовольняються лишень посередністю, якими б не були їхні здібності й таланти», – ця теза також з «кодексу» його успіху.

У 1890-ті роки, коли настає «великий американський спад», компанія Карнегі все одно процвітає – Америці потрібна сталь. На рубежі століть річний дохід Carnegie Steel становив 40 мільйонів доларів. Звичайно, від нього хотіли рецептів «як народившись у злиднях, стати багатим». Якщо не до 33 років, як він, то бодай до 40, 50, 60... Ендрю Карнегі такі рецепти залюбки роздавав. Але, очевидно, купити куховарську книжку з детальними рецептами й яскравими малюнками – ще не означає, що вдасться зварити справжній український борщ. Один з його «правильників» – 7 правил мотивації шляху до успіху виглядає так:

1. Визначіть точну суму грошей, яку ви хотіли б мати в найближчому майбутньому.
2. Признайтесь чесно, насамперед самому собі, чим ви готові платити за це багатство.
3. Визначіть термін, до якого плануєте досягнути бажаної мети.
4. Накресліть чіткий план дій для виконання поставленої мети.

5. Починайте діяти негайно, навіть якщо ви внутрішньо не готові, готовність прийде з часом.

6. Ведіть щоденник і записуйте в ньому проміжні цілі, результати, плани, думки.

7. Щодня, двічі на день, вранці й перед сном, перечитуйте свої записи й, найголовніше, вірте в те, що це у вас вже є...

Працелюбство, чесність і максимально можлива концентрація дій – ось мій секрет успіху.

Чи доводилося з цих правил робити винятки? Доводилося. В його біографії є два «слабких місця»: особисте життя й класова боротьба.

Найбагатший чоловік XIX століття на все життя залишився «маминим сином». Біографи пишуть, що мати Маргарет, владна й ревнива, супроводжувала сина навіть на ділові переговори й була переконана, що на світі немає жінки, гідної стати дружиною її сина. І син, зрозуміло, одружився лише після смерті матері. Через півроку. Хоча переживав, що люди розцінять це як порушення трауру. Ендрю називав свою матір святою, його дружина – «найвладнішою жінкою, яку вона коли-небудь зустрічала». Однак внучку називали Маргарет-молодшою. «Пролетарське» походження й публічні виступи мультимільйонера на підтримку профспілок створили йому репутацію соціаліста. При тому, що робітники працювали на його підприємствах по 12 годин 6 днів на тиждень, отримуючи жалюгідні копійки. Під час депресії 1892 року Карнегі різко скоротив платню робітникам, а коли стало очевидним, що ось-ось вибухнуть масові страйки, заховався у своєму шотландському замку, доручивши «розрулювати ситуацію» менеджерам.

А в 1901 році він здійснив головну обробку життя – продав свою компанію за 300 мільйонів доларів. Покупець Дж.Морган, потиснувши йому руку, сказав: «Вітаю, містер Карнегі, тепер ви найбагатша людина в світі...» Потім, через роки, Карнегі все-таки наважиться його запитати: «А якби я запросив тоді на сто мільйонів більше?» «Ви б їх отримали...» – відповів новий «сталевий король світу».

Але обробку було завершено й Карнегі, нарешті, відійшов від справ. Він так само носив яскраві твідові костюми в широку клітину-шотландку й спеціально замовляв собі стільці на високих ніжках, щоб приховати невисокий зріст (нижчий за 160 см). На званих обідах у своєму замку Скібо в рідній Шотландії він любив садити поряд короля Едварда VII й рознощика газет...

Про те, чому він так робить, містер Карнегі пояснив у своїх роздумах, які з'явилися спочатку в журналі, а в 1900 році вийшли окремою книгою

– сьогодні в усьому світі її знають як «Євангеліє багатства». У ній автор розмірковує про сенс життя. Карнегі вважав, що життя людини повинне складатися з трьох частин: першої – здобування освіти, другої – накопичення капіталу, третьої – розподілу цього багатства для доброчинних цілей. «Доброчинність – це ключ до гідного життя. Але головною метою в благодійництві є допомога тим, хто й сам допомагатиме собі. Ані окремі особи, ані окремі народи не стануть кращими після отримання милостині...»

Найдоброчиннішою була Нью-Йоркська фундація Карнегі, якій він довірив 150 мільйонів доларів «на підтримку прогресу й поширення знань та взаєморозуміння». Фундація підтримує університети, школи, клініки, культурні центри, навіть дитячу передачу «Вулиця Сезам». Завдяки грошам Карнегі було досліджено сутність ДНК як генетичного матеріалу, створено радар, знайдено руїни цивілізації народу мая...

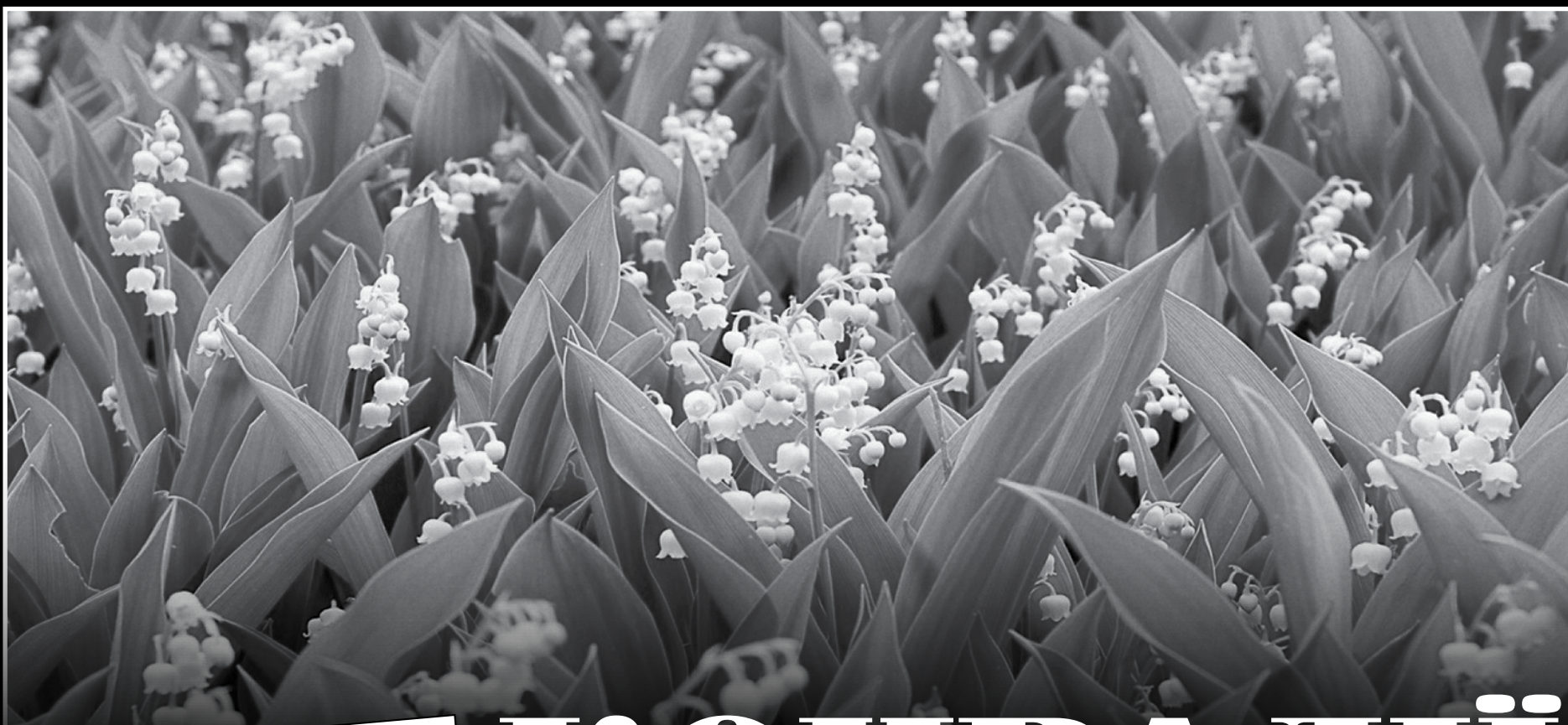
До його доброчинності ставилися по-різному. Хтось вважав, що таким чином він замолює гріхи перед тисячами робітників, з яких витискав усі соки на своїх заводах, хтось називав його соціалістом, ще хтось – маразматиком. Сам же Карнегі казав, що доброчинність служить йому «прихистком від сумних думок» і признавався, що нажив більше ворогів у ролі доброчинця, ніж у ролі бізнесмена.

«Продовжувати й далі перейматися турботами й думками про те, як би заробити якомога більше й якомога швидше – означає деградувати до стану, коли одужання неможливе...» Карнегі пропонував багатіям жити скромно, без надлишку, забезпечити в розумних межах своїх близьких, залишити небагато спадкоємцям чоловічої статі, а решта роздати бідним.

Ендрю Карнегі помер 11 серпня 1919 року в Леноксі (штат Масачусетс) від бронхіальної пневмонії, потративши на доброчинність 350 мільйонів доларів. Останні 30 мільйонів він роздав бідним пенсіонерам...

Зовсім недавно, відвідуючи маєток Рокфеллерів поблизу Террітаву, а потім знаменитий цвинтар Sleepy Hollow, випадково натрапили на могилу Ендрю Карнегі. Випадково, тому що були переконані, що свій останній прихисток він знайшов у Шотландії, яку не переставав любити, живучи в Америці, яка дала йому і гроші, і славу. Жодних монументів, золочених скульптур чи мармурових мавзолеїв. Скромний хрест, на якому лише два імені без жодних титулів. Людина, яка помирає небагатою, помирає не в ганьбі...

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський**

Дзеркало

КОНВАЛІЇ

*Білі конвалії – вісники літа,
Серце моє вашим цвітом зігріто,
Білою ніжністю лихо забуто,
Думи гіркі лісу запах окутав.
Срібні дзвіночки – нечувані звуки,
Росяні краплі – небесні алмази.
Я обцілую тендітні ті руки,
Котрі поставили диво у вазу...*

Валерій Кікоть

216 Foordmore Rd.,
Kerhonkson NY 12446
845-626-5641
soyuzivka@aol.com

СОЮЗІВКА
soyuzivka 2015

9th ANNUAL FESTIVAL

СОЛІДАРНІСТЬ З УКРАЇНОЮ

ПАВЛО

ТАБАКОВ

З АВСТРАЛІЇ — * ТАНЦЮВАЛЬНИЙ
АНСАМБЛЬ "ЛЕГЕНДА"

ХОР "ДУМКА"

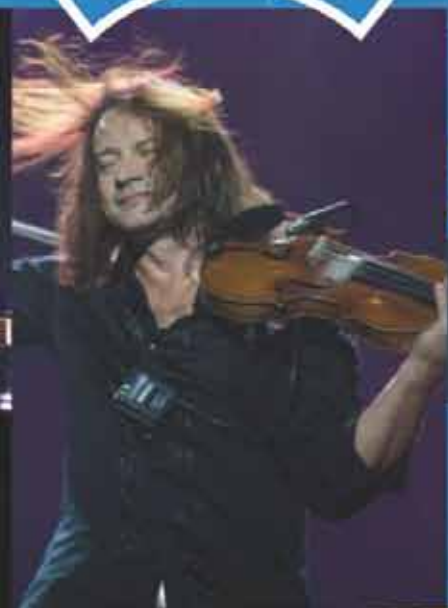
ЖІНОЧИЙ АНСАМБЛЬ БАНДУРИСТІВ
"DANCE WORKSHOP" РОМИ ПРИЙМИ
БОГАЧЕВСЬКОЇ

СЕРГІЙ ФОМЕНКО

ФОМА

ВАСИЛЬ

ПОПАДЮК

ДЗІДЗЬО

10-11-12 ЛИПНЯ

П'ЯТНИЦЯ

Благодійний
бенефіс- «ГЛА» з
концертом на
допомогу Україні —
\$125

ОКСАНА
БІЛОЗІР

**ВСТУП НА
ФЕСТИВАЛЬ \$30**

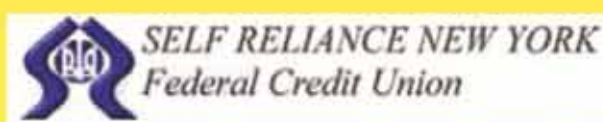
ФЕСТИВАЛЬ ФІЛЬМІВ, УКРАЇНСЬКЕ «СЕЛО», ЗАБАВА,
МУЗИКА, СМАЧНІ ТРАДИЦІЙНІ СТРАВИ, КОНКУРС
ПОЇДАННЯ ВАРЕНИКІВ, ЯРМАРОК, СУВЕНІРИ

ЗА КІМНАТАМИ — СОЮЗІВКА 845-626-5641 АБО
HUDSON VALLEY RESORT 1-888-9-HUDSON (АВТОБУС)

VIP ПАРКУВАННЯ НА СОЮЗІВЦІ- \$20

Організовано Українською
Народною Фундацією під
патронатом Посольства
України в США

Користайтеся тепер -
ціни на нерухомостях низькі,
а відсотки та умови на мортгеджах вигідні!

Звертайтеся до Кредитівки Самопоміч Нью Йорк

3.45%*

незмінний відсоток -
15-ти річний термін

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

Головне бюро: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org

Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

Вигідно росташовані філії:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636 ❖ **UNIONDALE:** 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097 ❖ **ASTORIA:** 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458 ❖ **LINDENHURST:** 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

*Потрібно 20% завдатку; 1-4 родинний дім для вжитку домовласника; без нараховування точок (no points); нема штрафу за передчасне сплатення позички; 180 місяців до сплати; \$1,000 позичка коштує \$7.12. Відсотки на позичках можуть змінитись в будь-який час без попереднього повідомлення.